

Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 10 Консолидирани финансови отчети

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 година за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (Текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1254/2012 на Комисията от 11 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на Международен стандарт за финансово отчитане 10, Международен стандарт за финансово отчитане 11, Международен стандарт за финансово отчитане 12, Международен счетоводен стандарт 27 (2011 г.) и Международен счетоводен стандарт 28 (2011 г.) (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 313/2013 на Комисията от 4 април 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на консолидираните финансови отчети, съвместните предприятия и оповестяването на дялови участия в други предприятия: насоки за преминаване към прилагането (изменения на Международните стандарти за финансово отчитане 10, 11 и 12) (текст от значение за ЕИП)*

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1174/2013 на Комисията от 20 ноември 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международни стандарти за финансово отчитане (МСФО) 10 и 12 и Международен счетоводен стандарт (МСС) 27 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1703 на Комисията от 22 септември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международни стандарти за финансово отчитане 10 и 12 и Международен счетоводен стандарт 28 (текст от значение за ЕИП)**

ЗАКОН за счетоводството (ЗСч) - § 1, § 2

Забележка:

* Измененията съгласно Регламент (ЕС) № 313/2013 се прилагат за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2014 година.

** Измененията на МСФО 10 съдържат някои препратки към МСФО 9, които

понастоящем не могат да бъдат прилагани, тъй като МСФО 9 все още не е приет от Съюза. Ето защо всяко позоваване на МСФО 9, както е посочено в приложението към настоящия регламент, следва да се чете като позоваване на МСС 39 „Финансови инструменти: признаване и оценяване“.

Цел

1 Целта на настоящия МСФО е да установи принципи за представяне и изготвяне на консолидирани финансови отчети, когато дадено предприятие контролира едно или повече други предприятия.

Постигане на целта

2 (Изм. - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) За постигане на посочената в параграф 1 цел настоящият МСФО:

а) изисква предприятието (предприятието майка), което контролира едно или повече други предприятия (дъщерни предприятия), да представя консолидирани финансови отчети;

б) определя принципа на контрол и установява контрола като база за консолидиране;

в) определя как се прилага принципът на контрол с цел да се установи дали даден инвеститор контролира предприятието, в което е инвестирано, и следователно трябва да консолидира това предприятие

г) определя изискванията за отчитане по отношение на изготвянето на консолидираните финансови отчети. както и

д) дава определение за инвестиционно предприятие и определя условията за изключение от изискването за консолидиране за някои дъщерни предприятия на инвестиционното предприятие.

3 Настоящият МСФО не касае изискванията за отчитане на бизнес комбинации и тяхното въздействие върху консолидирането, включително репутацията, произтичаща от бизнес комбинацията (вж. МСФО 3 Бизнес комбинации).

Обхват

4. (Изм. - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Предприятието майка представя консолидирани финансови отчети. Настоящият МСФО се прилага спрямо всички предприятия, с изключение на следните случаи:

а) предприятието майка не е задължено да представя консолидирани финансови отчети, ако отговаря на всички условия, посочени по-долу:

і) то е напълно притежавано дъщерно предприятие или е частично притежавано дъщерно

предприятие на друго предприятия и всички други негови собственици, включително онези, които в друг случай нямат право на глас, са били информирани за това и не възразяват предприятието майка да не представя консолидирани финансови отчети;

ii) неговите дългови инструменти или инструменти на собствения капитал не се търгуват на публичен пазар (местна или чуждестранна фондова борса или извънборсов пазар, включително местни и регионални пазари);

iii) то не е предоставило, нито е в процес на предоставяне на финансовите си отчети пред комисия по ценните книжа или друг регулаторен орган за целите на емитиране на какъвто и да било клас инструменти на публичен пазар; както и

iv) неговото крайно или което и да било междинно предприятие изготвя финансови отчети, които са на разположение за публично ползване, отговарят на изискванията на МСФО и в които дъщерните предприятия са консолидирани или са оценени по справедлива стойност в печалбата или загубата в съответствие с настоящия МСФО.

б) [заличен].

в) [заличен].

4А. (Нов - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Настоящият МСФО не се прилага за планове за доходи след приключване на трудовите правоотношения или други планове за дългосрочни доходи на наети лица, за които се прилага МСС 19 „Доходи на наети лица“.

4Б. (Нов - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Предприятие майка, което е инвестиционно предприятие, не представя консолидирани финансови отчети, ако от него се изисква, по силата на параграф 31 от настоящия МСФО, да оцени всички свои дъщерни предприятия по справедлива стойност в печалбата или загубата.

Контрол

5 Инвеститорът, независимо от характера на неговото участие в предприятието (предприятието, в което е инвестирано), определя дали е предприятие майка, като преценява дали контролира предприятието, в което е инвестирано.

6 Инвеститорът контролира предприятието, в което е инвестирано, когато е изложен на или има права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано, и има възможност да окаже въздействие върху тази възвръщаемост посредством своите правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

7 Следователно инвеститорът контролира предприятието, в което е инвестирано, ако и само ако инвеститорът притежава всички от следните:

а) правомощия в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи 10-14);

б) излагане на или права върху променливите приходи от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи 15 и 16); както и

в) възможност да използва своите правомощия в предприятието, в което е инвестирано, за да окаже въздействие върху размера на възвръщаемостта на инвеститора (вж. параграфи 17 и 18).

8 Когато преценява дали контролира дадено предприятие, в което е инвестирано, инвеститорът отчита всички факти и обстоятелства. Ако има факти и обстоятелства, сочещи, че има промени в един или повече от трите елемента на контрола, посочени в параграф 7, инвеститорът прави повторна преценка дали контролира предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б80-Б85).

9 Двама или повече инвеститори контролират съвместно дадено предприятие, в което е инвестирано, когато трябва да ръководят заедно съответните дейности. В такива случаи, поради факта, че нито един инвеститор не може да ръководи дейностите без сътрудничеството на другите, никой от инвеститорите не контролира самостоятелно предприятието, в което е инвестирано. Всеки инвеститор отчита своето дялово участие в предприятието, в което е инвестирано, в съответствие с приложимите МСФО, като МСФО 11 Съвместни предприятия, МСС 28 Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия или МСФО 9 Финансови инструменти.

Правомощия

10 Инвеститорът има правомощия в предприятието, в което е инвестирано, когато разполага със съществуващи права, които му дават възможност към дадения момент да ръководи съответните дейности, т. е. дейностите, които оказват съществено въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано.

11 Правомощията произтичат от права. Понякога преценяването на правомощията е лесно, например когато правомощията в предприятието, в което е инвестирано, са получени направо и само благодарение на правата на глас, осигурени от инструменти на собствения капитал като акции, и могат да бъдат преценени чрез разглеждане на правата на глас от тези дялови участия. В други случаи преценката ще е по-сложна и ще изисква разглеждането на повече от един фактор, например когато правомощията са резултат от едно или повече договорни споразумения.

12 Инвеститорът, който към момента може да ръководи съответните дейности, има правомощия дори ако неговите права да ръководи все още не са упражнени. Доказателствата, че инвеститорът е ръководил съответните дейности, могат да спомогнат за определянето на това дали инвеститорът има правомощия, но тези доказателства, сами по себе си, не са решаващи за определяне дали инвеститорът има правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано.

13 Ако двама или повече инвеститори притежават съществуващи права, които им дават възможност еднолично да ръководят различни съответни дейности, инвеститорът, който към момента може да ръководи дейностите, които в най-голяма степен засягат

възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, има правомощия в споменатото предприятие.

14 Инвеститорът може да има правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано, дори ако други предприятия притежават съществуващи права, които към момента им дават възможност да участват в управлението на съответните дейности, например когато друго предприятие има значително влияние. Въпреки това инвеститорът, който притежава само защитни права, няма правомощия в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б26-Б28), и, следователно, не контролира споменатото предприятие.

Възвръщаемост

15 Инвеститорът е изложен на или има права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано, когато възвръщаемостта на инвеститора от неговото участие може да варира като последица от резултатите на предприятието, в което е инвестирано. Възвръщаемостта на инвеститора може да бъде само положителна, само отрицателна или изцяло положителна и отрицателна.

16 Въпреки че само един инвеститор може да контролира дадено предприятие, в което е инвестирано, в разпределението на възвръщаемостта от споменатото предприятие може да участва повече от едно лице. Например притежателите на неконтролиращи участия могат да участват в печалбата или разпределенията на дадено предприятие, в което е инвестирано.

Връзка между правомощия и възвръщаемост

17 Инвеститорът контролира дадено предприятие, в което е инвестирано, ако инвеститорът не само има правомощия в споменатото предприятие и излагане на или права върху променливата възвръщаемост от неговото участие във въпросното предприятие, но също така има възможност да упражнява своите правомощия, за да оказва въздействие върху възвръщаемостта за инвеститора от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано.

18 Следователно инвеститорът, който има права за вземане на решения, определя дали е принципал или агент. Инвеститорът, който в съответствие с параграфи Б58-Б72 е агент, не контролира предприятието, в което е инвестирано, когато упражнява правата за вземане на решения, които са му делегирани.

Изисквания за отчитане

19 Предприятието майка изготвя консолидирани финансови отчети, като прилага единни счетоводни политики за едни и същи сделки и други събития, станали при сходни обстоятелства.

20 Консолидирането на предприятието, в което е инвестирано, започва от датата, на която инвеститорът е придобил контрола върху споменатото предприятие, и се преустановява, когато инвеститорът загуби контрола върху предприятието, в което е инвестирано.

21 Параграфи Б86-Б93 съдържат насоки за изготвянето на консолидирани финансови отчети.

Неконтролиращи участия

22 Предприятието майка представя неконтролиращите участия в собствения капитал в консолидирания отчет за финансовото състояние, отделно от собствения капитал на собствениците на предприятието майка.

23 Промените в дяловото участие на предприятието майка в собствеността в дадено дъщерно предприятие, които не водят до загуба на контрол от страна на предприятието майка върху дъщерното предприятие, представляват сделки със собствения капитал (т. е. сделки със собствениците в качеството им на собственици).

24 Параграфи Б94-Б96 съдържат насоки за отчитане на неконтролиращи участия в консолидираните финансови отчети.

Загуба на контрол

25 Ако дадено предприятие майка изгуби контрол върху дадено дъщерно предприятие, предприятието майка:

- а) отписва активите и пасивите на бившето дъщерно предприятие от консолидирания отчет за финансовото състояние;
- б) признава всяка запазена инвестиция в бившето дъщерно предприятие по нейната справедлива стойност към момента на загуба на контрола и впоследствие я отчита, заедно с всички суми, които са дължими от или на бившето дъщерно предприятие, в съответствие със съответните МСФО. Споменатата справедлива стойност се разглежда като справедливата стойност при първоначалното признаване на даден финансов актив в съответствие с МСФО 9 или, когато е целесъобразно, стойността при първоначалното признаване на дадена инвестиция в асоциирано предприятие или съвместно предприятие;
- в) признава печалбата или загубата, свързана със загубата на контрол, относима към бившето контролиращо участие.

26 Параграфи Б97-Б99 определят насоки за отчитане на загубата на контрол.

ОПРЕДЕЛЯНЕ ДАЛИ ДАДЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ Е ИНВЕСТИЦИОННО ПРЕДПРИЯТИЕ

27 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Предприятието майка определя дали представлява инвестиционно предприятие. Инвестиционно предприятие е предприятие, което:

- а) получава финансиране от един или повече инвеститори с цел предоставяне на този/тези

инвеститор(и) услуги по управление на инвестиции;

б) поема ангажимент пред съответния/съответните инвеститор(и), че неговата стопанска цел е инвестиране на средства единствено за постигане на възвръщаемост от увеличаването на стойността на капитала, от дохода от инвестиции, или и от двете; както и

в) измерва и оценява резултатността на почти всички свои инвестиции на базата на справедливата стойност. Параграфи Б85А – Б85М дават съответните насоки за прилагане.

28 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) При преценката дали отговаря на определението, посочено в параграф 27, предприятието взема под внимание дали притежава следните характерни черти на инвестиционно предприятие:

а) има повече от една инвестиция (вж. параграфи Б85О – Б85П);

б) има повече от един инвеститор (вж. параграфи Б85Р – Б85Т);

в) има инвеститори, които не са свързани лица спрямо предприятието (вж. параграфи Б85У – Б85Ф); както и

г) има дялово участие под формата на собствен капитал или подобни участия (вж. параграфи Б85Х – Б85Ц).

Отсъствието на някоя от тези характерни черти не лишава непременно предприятието от възможността да бъде определено като инвестиционно предприятие. Инвестиционно предприятие, което не притежава всички тези характерни черти, предоставя допълнителното оповестяване, изисквано по параграф 9А от МСФО 12 Оповестяване на дялове в други предприятия.

29 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Ако фактите и обстоятелствата показват, че са налице промени на един или няколко от трите елемента, които съставляват определението за инвестиционно предприятие, както е посочено в параграф 27, или в типичните характеристики на инвестиционно предприятие, както е посочено в параграф 28, предприятието майка прави нова преценка дали представлява инвестиционно предприятие.

30 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Предприятие майка, което или престава да бъде инвестиционно предприятие, или става инвестиционно предприятие, отчита промяната в своя статут за бъдещи периоди – от датата, на която възниква промяната на статута (вж. параграфи Б100 – Б101).

ИНВЕСТИЦИОННИ ПРЕДПРИЯТИЯ: ИЗКЛЮЧЕНИЕ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ЗА КОНСОЛИДАЦИЯ

31 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) С изключение на посоченото в параграф 32, инвестиционното предприятие не консолидира своите дъщерни предприятия или не прилага МСФО 3, когато получава контрол над друго предприятие.

Вместо това инвестиционното предприятие оценява инвестицията в дъщерно предприятие по справедлива стойност в печалбата или загубата в съответствие с МСФО 9 [*].

32 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, изм. - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Независимо от изискването в параграф 31, ако инвестиционно предприятие има дъщерно предприятие, което само по себе си не е инвестиционно предприятие и чиято главна цел и предмет на дейност е да предоставя услуги, свързани с инвестиционната му дейност (вж. параграфи Б85В—Б85Д), то консолидира това дъщерно предприятие в съответствие с параграфи 19—26 от настоящия МСФО и прилага изискванията на МСФО 3 към придобиването на подобни дъщерни предприятия.

33 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Предприятието майка на инвестиционно предприятие консолидира всички предприятия, над които има контрол, включително тези, които са контролирани чрез дъщерно инвестиционно предприятие, освен ако самото предприятие майка е инвестиционно предприятие.

* В параграф В7 от МСФО 10 Консолидирани финансови отчети се посочва „Ако предприятието прилага настоящия МСФО, но все още не прилага МСФО 9, всяко позоваване в настоящия МСФО на МСФО 9 се счита за позоваване на МСС 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване“

Допълнение А

Дефинирани термини

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО.

Консолидирани
финансови отчети

Финансовите отчети на
дадена група, в които
активите, пасивите,
собственият капитал,
приходите, разходите и
паричните потоци на
предприятието майка и на
неговите дъщерни
предприятия са представени
като такива на едно стопанско
предприятие.

Контрол
предприятие, в което
инвестирано

върху
Инвеститорът контролира
предприятието, в което е
инвестирано, когато
инвеститорът е изложен на или
има права върху променливата

възвръщаемост от неговото участие в споменатото предприятие и може да оказва въздействие върху тази възвръщаемост посредством неговите правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

Предприятие с права за вземане на решения Предприятие с права за вземане на решения, което е или принципал, или агент на други лица.

Група Предприятието майка и неговите дъщерни предприятия.

(Ново - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционно предприятие Предприятие, което:
а) получава финансиране от един или повече инвеститори с цел предоставяне на този/тези инвеститор(и) услуги по управление на инвестиции;
б) поема ангажимент пред съответния/съответните инвеститор(и), че неговата стопанска цел е инвестиране на средства единствено за постигане на възвръщаемост от увеличаването на стойността на капитала, от дохода от инвестиции, или и от двете; както и в) измерва и оценява резултатността на почти всички свои инвестиции на базата на справедливата стойност.

Неконтролиращо участие Собствен капитал в дъщерно предприятие, който не е относим, било то пряко или непряко, към предприятие

	майка.
Предприятие майка	Предприятие, което контролира едно или повече предприятия.
Правомощия	Съществуващи права, които предоставят възможност към момента да се ръководят съответните дейности.
Защитни права	Права, чието предназначение е да защитават интереса на лицето, което ги притежава, без да му дават правомощия в предприятието, за което се отнасят тези права.
Съответни дейности	За целите на настоящия МСФО съответните дейности са дейности на предприятието, в което е инвестирано, които оказват съществено въздействие върху възвръщаемостта на споменатото предприятие.
Права за отстраняване	Права за лишаване на предприятието с права за вземане на решения от неговите правомощия да взема решения.
Дъщерно предприятие	Предприятие, което се контролира от друго предприятие.

Следните термини са дефинирани в МСФО 11, МСФО 12 Оповестяване на дялови участия в други предприятия, МСС 28 (изменен през 2011 г.) или МСС 24 Оповестяване на свързани лица и се използват в настоящия МСФО със значенията, уточнени в споменатите МСФО:

- асоциирано предприятие,
- дялово участие в друго предприятие,
- съвместно предприятие,
- ключов ръководен персонал,
- свързано лице,
- значително влияние.

Допълнение Б

Насоки за прилагане

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО. В него се описва прилагането на параграфи 1-26 и то е със същата сила като останалите части от МСФО.

Б1 Примерите в настоящото допълнение описват хипотетични ситуации. Въпреки че някои аспекти на примерите могат да се съдържат в действителни фактически модели, при прилагането на МСФО 10 трябва да бъдат оценени всички факти и обстоятелства на даден фактически модел.

Преценяване на контрола

Б2 С цел да определи дали контролира предприятието, в което е инвестирано, инвеститорът преценява дали притежава всички от следните:

- а) правомощия в предприятието, в което е инвестирано;
- б) излагане на или права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано; както и
- в) възможност да използва своите правомощия в предприятието, в което е инвестирано, за да окаже въздействие върху размера на възвръщаемостта на инвеститора.

Б3 Разглеждането на следните фактори може да спомогне, когато се прави това определяне:

а) целта и модела на предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б5-Б8);

б) какви са съответните дейности и как се вземат решения по отношение на тези дейности (вж. параграфи Б11-Б13);

в) дали правата на инвеститора му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности (вж. параграфи Б14-Б54);

г) дали инвеститорът е изложен на или има права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б55-Б57); както и

д) дали инвеститорът може да използва своите правомощия в предприятието, в което е инвестирано, за да окаже въздействие върху размера на възвръщаемостта за инвеститора (вж. параграфи Б58-Б72).

Б4 Когато преценява контрола върху дадено предприятие, в което е инвестирано, инвеститорът взема предвид характера на своите взаимоотношения с другите лица (вж. параграфи Б73-Б75).

Цел и модел на предприятието, в което е инвестирано

Б5 Когато преценява контрола в дадено предприятие, в което е инвестирано, инвеститорът взема предвид целта и модела на споменатото предприятие, за да определи съответните дейности, как се вземат решения по отношение на съответните дейности, кой към момента има възможност да ръководи тези дейности и кой получава възвръщаемостта от тези дейности.

Б6 Когато се разглеждат целта и модела на предприятието, в което е инвестирано, може да е ясно, че споменатото предприятие е контролирано посредством инструменти на собствения капитал, които предоставят на притежателя пропорционални права на глас, като например обикновени акции в предприятието, в което е инвестирано. В такъв случай, ако няма никакви други условия, които да променят вземането на решения, преценяването на контрола се съсредоточава върху това кое лице, ако има такова, разполага с достатъчни права на глас, за да определя оперативните и финансовите политики на предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б34-Б50). В най-лесния случай инвеститорът, който притежава мажоритарен дял от правата на глас, ако няма други фактори, контролира предприятието, в което е инвестирано.

Б7 В по-сложни случаи, за да се определи дали инвеститорът контролира дадено предприятие, в което е инвестирано, може да е необходимо да се разгледат някои или всички други фактори, посочени в параграф Б3.

Б8 Дадено предприятие, в което е инвестирано, може да има такъв модел, че правата на глас да не са определящият фактор при вземането на решение относно това кой контролира споменатото предприятие. Такъв е случаят, например когато определени права

на глас са свързани единствено с административни задачи, а съответните дейности се ръководят по силата на договорни споразумения. В такива случаи при разглеждане на целта и модела на предприятието, в което е инвестирано, инвеститорът взема предвид също така рисковете, на които споменатото предприятие е предвидено да бъде изложено, рисковете, които е предвидено то да предава на лицата, които участват в него, както и дали инвеститорът е изложен на част от тези рискове или на всички тях. Разглеждането на рисковете включва не само рисковете от постигане на по-слаби резултати от очакваните, но също така потенциала за по-високи.

Правомощия

Б9 Инвеститорът трябва да притежава съществуващи права, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности, за да има правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано. С цел преценка на правомощията се вземат предвид само съществените права и правата, които не са защитни (вж. параграфи Б22-Б28).

Б10 Определянето дали даден инвеститор има правомощия зависи от съответните дейности, начина, по който се вземат решения относно съответните дейности, както и от правата на инвеститора и другите лица по отношение на предприятието, в което е инвестирано.

Съответни дейности и управление на съответните дейности

Б11 При много предприятия, в които е инвестирано, определени оперативни и финансови дейности значително засягат тяхната възвръщаемост. Примерите за дейности, които, в зависимост от обстоятелствата, могат да бъдат съответни дейности, включват, но не само:

- а) продажба и закупуване на стоки и услуги;
- б) управление на финансовите активи през техния жизнен цикъл (включително при неизпълнение);
- в) избор, придобиване и продажба на активи;
- г) научни изследвания и разработване на нови продукти или процеси; както и
- д) определяне на структурата на финансиране или получаването на финансиране.

Б12 Примерите за решения относно съответните дейности включват, но не само:

- а) установяване на оперативни и капиталови решения на предприятието, в което е инвестирано, включително бюджети; както и
- б) назначаване на ключовия ръководен персонал или определяне на доставчиците на услуги на предприятието, в което е инвестирано, заплащане на техните възнаграждения и прекратяване на техните услуги или трудови правоотношения.

Б13 Има случаи, в които дадени дейности може да са съответни дейности, както преди, така и след проявяването на определен набор от обстоятелства или възникването на дадено събитие. Когато двама или повече инвеститори към момента могат да ръководят съответните дейности и тези дейности се извършват по различно време, инвеститорите определят кой инвеститор може да ръководи дейностите, които оказват най-голямо въздействие върху възвръщаемостта, в съответствие с третирането на равностойни права на вземане на решение (вж. параграф 13). При промяна на съответните факти или обстоятелства с течение на времето инвеститорите преразглеждат тази преценка.

Примери за прилагане

Пример 1

Двама инвеститора създават предприятие, в което е инвестирано, за разработване на медицински продукт и предлагането му на пазара. Единият инвеститор отговаря за разработването на медицинския продукт и получаването на одобрение от регулаторните органи - тази отговорност включва възможността за еднолично вземане на всички решения, свързани с разработването на продукта и получаването на одобрение от регулаторните органи. След като регулаторният орган одобри продукта, другият инвеститор ще го произвежда и предлага на пазара - този инвеститор има възможност еднолично да взема всички решения по проекта, свързани с производството и предлагането на пазара. Ако всички дейности - разработване и получаване на одобрение от регулаторните органи, както и производство и предлагане на пазара на медицинския продукт - са съответни дейности, всеки инвеститор трябва да определи дали може да ръководи дейностите, които оказват най-голямо въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано. Следователно всеки инвеститор трябва да прецени дали разработването и получаването на одобрение от регулаторните органи или производството и предлагането на пазара на медицинския продукт е дейността, която оказва най-голямо въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, както и дали може да ръководи тази дейност. При определянето на това кой инвеститор има правомощия инвеститорът би трябвало да вземе предвид:

- а) целта и модела на предприятието, в което е инвестирано;
- б) факторите, които определят маржа на печалбата, приходите и стойността на предприятието, в което е инвестирано, както и стойността на медицинския продукт;
- в) въздействието върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, в резултат на правомощията за вземане на решения, с които разполага всеки от инвеститорите, по отношение на факторите, посочени в буква б); както и
- г) излагането на инвеститора на променливата възвръщаемост.

В конкретния пример инвеститорите ще трябва да вземат предвид също така:

- д) несигурността, свързана с получаване на одобрение от регулаторния орган, и

усилията, които са необходими за това (като се има предвид опита на инвеститора в успешно разработване на медицински продукти и получаване на одобрение от регулаторните органи); както и

е) кой инвеститор контролира медицинския продукт след успешното приключване на етапа на разработване.

Пример 2

Създадена е инвестиционна структура (предприятието, в което е инвестирано), която е финансирана с дългов инструмент, притежаван от инвеститор (дълговия инвеститор), и инструменти на собствения капитал, притежавани от редица други инвеститори. Целта на капиталовия транш е да покрие първите загуби и да получи цялата остатъчна възвръщаемост от предприятието, в което е инвестирано. Един от инвеститорите в собствения капитал, който притежава 30 процента от собствения капитал, е също така управител на активите. Предприятието, в което е инвестирано, използва своите постъпления, за да закупи портфейл с финансови активи, което излага споменатото предприятие на кредитен риск, свързан с евентуално неплащане на главницата и лихвите по активите. Сделката се предлага на дълговия инвеститор като инвестиция с минимално излагане на кредитен риск, свързан с евентуално неизпълнение на активите в портфейла, поради характера на тези активи и тъй като целта на капиталовия транш е да покрие първите загуби на предприятието, в което е инвестирано. Възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, в голяма степен зависи от управлението на портфейла с активи на споменатото предприятие, което включва решения относно избора, придобиването и продажбата на активи в рамките на насоките относно портфейла, както и управлението в случай на неизпълнение на някои от активите в портфейла. Всички тези дейности се ръководят от управителя на активите, докато неизпълненията достигнат до определена част от стойността на портфейла (т. е. когато стойността на портфейла достигне такова равнище, сочещо, че капиталовият транш на предприятието, в което е инвестирано, е бил изразходван). От този момент активите се управляват от доверител трета страна в съответствие с указанията на дълговия инвеститор. Управлението на портфейла с активи на предприятието, в което е инвестирано, е съответната дейност на споменатото предприятие. Управителят на активите може да ръководи съответните дейности, докато активите в неизпълнение достигнат определената част от стойността на портфейла; дълговият инвеститор може да ръководи съответните дейности, когато стойността на активите в неизпълнение надвиши определената част от стойността на портфейла. Както управителят на активите, така и дълговият инвеститор трябва да определят, всеки за себе си, дали могат да ръководят дейностите, които оказват най-голямо въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, включително като се има предвид целта и модела на предприятието, в което е инвестирано, както и излагането на всяко лице на променливата възвръщаемост.

Права, осигуряващи на инвеститора правомощия в предприятието, в което е инвестирано

Б14 Правомощията произтичат от права. С оглед получаване на правомощия в предприятието, в което е инвестирано, инвеститорът трябва да има съществуващи права,

които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности. Правата, които могат да осигурят правомощия за инвеститора, може да се различават между различните предприятия, в които е инвестирано.

Б15 Примерите за права, които, било то самостоятелно или в съчетание, могат да осигурят правомощия за инвеститора, включват, но не само:

а) права под формата на права на глас (или потенциални права на глас) в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б34-Б50);

б) права да се назначават прехвърлят или отстраняват членове на ключовия ръководен персонал на предприятието, в което е инвестирано, които могат да ръководят съответните дейности;

в) права да се назначава или отстранява друго предприятие, което ръководи съответните дейности;

г) права да се ръководи предприятието, в което е инвестирано, за да сключва сделки или да се налага вето върху каквито и да било промени по сделки в полза на инвеститора; както и

д) други права (като права за вземане на решения, предвидени в договор за управление), които дават на притежателя си възможност да ръководи съответните дейности.

Б16 Като цяло, когато дадено предприятие, в което е инвестирано, осъществява редица оперативни и финансови дейности, които значително въздействат върху възвръщаемостта на споменатото предприятие, и когато по отношение на тези дейности непрекъснато се изисква вземането на важни решения, правата на глас или аналогични права дават на инвеститора правомощия, било то самостоятелно или в съчетание с други споразумения.

Б17 Когато правата на глас не могат да окажат съществено въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, както когато правата на глас се отнасят единствено до административни задачи, а ръководството на съответните дейности се определя от договорни споразумения, инвеститорът трябва да направи оценка на тези договорни споразумения, за да може да определи дали разполага с достатъчни права, които да му осигурят правомощия в предприятието, в което е инвестирано. С цел да определи дали има достатъчни права, които да му осигурят правомощия, инвеститорът взема предвид целта и модела на предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б5-Б8), както и изискванията, посочени в параграфи Б51-Б54, заедно с параграфи Б18-Б20.

Б18 В определени обстоятелства може да е трудно да се установи дали правата на даден инвеститор са достатъчни, за да му осигурят правомощия в предприятието, в което е инвестирано. В такива случаи, за да може да се направи оценка на правомощията, инвеститорът разглежда доказателства дали разполага с възможност на практика да ръководи еднолично съответните дейности. Необходимо е да се вземат предвид, но не

само, следните фактори, които, при разглеждане заедно с неговите права и показателите в параграфи Б19 и Б20, могат да предоставят доказателства, че правата на инвеститора са достатъчни, за да му осигурят правомощия в предприятието, в което е инвестирано:

а) без да има договорни права за това, инвеститорът може да назначава или одобрява ключовия ръководен персонал на предприятието, в което е инвестирано, който има възможност да ръководи съответните дейности;

б) без да има договорни права за това, инвеститорът може да ръководи предприятието, в което е инвестирано, по отношение на сключването на важни сделки в полза на инвеститора или налагане на вето върху каквито и да било промени в такива сделки;

в) инвеститорът има решаващ глас или в процеса на номиниране за избор на членове на управителния орган на предприятието, в което е инвестирано, или в получаването на пълномощни от други притежателни на права на глас;

г) членовете на ключовия ръководен персонал на предприятието, в което е инвестирано, са свързани лица с инвеститора (например главният изпълнителен директор на предприятието, в което е инвестирано, и главният изпълнителен директор на инвеститора са едно и също лице);

д) мнозинството от членовете на управителния орган на предприятието, в което е инвестирано, са свързани лица с инвеститора.

Б19 Понякога има признаци, че инвеститорът има специални взаимоотношения с предприятието, в което е инвестирано, което предполага, че инвеститорът има нещо повече от пасивно дялово участие в споменатото предприятие. Наличието на даден отделен показател или на определена комбинация от показатели не означава задължително, че критерият относно правомощията е изпълнен. Въпреки това съществуването на нещо повече от пасивно дялово участие в предприятието, в което е инвестирано, може да означава, че инвеститорът има други свързани права, които са достатъчни, за да му осигурят правомощия или дават доказателства за съществуващи правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано. Следното например предполага, че инвеститорът има нещо повече от пасивно дялово участие в предприятието, в което е инвестирано, и, в съчетание с други права, може да означава наличието на правомощия:

а) членовете на ключовия ръководен персонал на предприятието, в което е инвестирано, които могат да ръководят съответните дейности, са настоящи или бивши служители на инвеститора;

б) дейността на предприятието, в което е инвестирано, зависи от инвеститора, като например в следните случаи:

і) предприятието, в което е инвестирано, зависи от инвеститора за финансиране на значителна част от неговата дейност;

ii) инвеститорът гарантира значителна част от задълженията на предприятието, в което е инвестирано;

iii) предприятието, в което е инвестирано, зависи от инвеститора за съществено важни услуги, технологии, доставки или суровини;

iv) инвеститорът контролира активи като лицензи или търговски марки, които са съществено важни за дейността на предприятието, в което е инвестирано;

v) предприятието, в което е инвестирано, зависи от инвеститора за осигуряване на ключов ръководен персонал, като например когато персоналът на инвеститора има специализирани познания за дейността на предприятието, в което е инвестирано;

в) значителна част от дейностите на предприятието, в което е инвестирано, или включват инвеститора, или се извършват от негово име;

г) излагането на инвеститора на или неговите права върху възвръщаемостта от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано, е непропорционално по-голямо от неговите права на глас или аналогични права. Например може да има ситуация, в която инвеститорът да има право или да е изложен на повече от половината възвръщаемост от предприятието, в което е инвестирано, но да притежава по-малко от половината права на глас в споменатото предприятие.

Б20 Колкото е по-голямо излагането на инвеститора на или неговите права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано, толкова по-голям стимул има инвеститорът да получи достатъчни права, които да му осигурят правомощия. Следователно наличието на по-голямо излагане на променливата възвръщаемост е показател, че инвеститорът може да има правомощия. Въпреки това степента на излагане на инвеститора, сама по себе си, не определя дали инвеститорът има правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

Б21 Когато факторите, посочени в параграф Б18, и показателите, изложени в параграфи Б19 и Б20, се разглеждат заедно с правата на инвеститора, по-голяма тежест имат доказателствата за правомощия, описани в параграф Б18.

Материални права

Б22 Когато инвеститорът преценява дали има правомощия, той взема предвид само материалните права, свързани с дадено предприятие, в което е инвестирано (притежавани от инвеститора и други). Едно право е материално, когато притежателят има възможност на практика да упражнява това право.

Б23 Определянето дали дадени права са материални изисква преценка, като се вземат предвид всички факти и обстоятелства. Факторите, които трябва да бъдат взети предвид при такова определяне, включват, но не само:

а) дали има някакви пречки (икономически или други), които пречат на притежателя

(или притежателите) да упражнява правата. Примерите за такива пречки включват, но не само:

i) финансови глоби и стимули, които биха попречили на (или възпрели) притежателя да упражни своите права;

ii) цена за упражняване или преобразуване, създаваща финансова пречка, която би попречила на (или възпрела) притежателя да упражни своите права;

iii) условия, които правят упражняването на правата малко вероятно, например условия, които тясно ограничават периода за тяхното упражняване;

iv) липсата на изричен, приемлив механизъм в учредителните документи на дадено предприятие, в което е инвестирано, или в приложимите законови или подзаконови актове, който да позволи на притежателя да упражни своите права;

v) невъзможността на притежателя на правата да получи необходимата информация за упражняване на своите права;

vi) оперативни бариери или стимули, които биха попречили на (или възпрели) притежателя да упражни своите права (например липса на други управители, които да желаят или да могат да предоставят специализирани услуги или да предоставят услугите и да поемат другите дялови участия, притежавани от управителя титуляр);

vii) правни или нормативни изисквания, които пречат на притежателя да упражни своите права (например когато на чуждестранен инвеститор е забранено да упражнява правата си);

б) когато упражняването на правата изисква съгласието на повече от едно лице или когато правата се притежават от повече от едно лице, дали съществува механизъм, който дава на тези лица практическа възможност да упражняват своите права колективно, ако желаят да направят това. Липсата на такъв механизъм е показател, че правата може да не са материални. Колкото повече лица трябва да дадат съгласието си, за да бъдат упражнени правата, толкова по-малка е вероятността тези права да са материални. Въпреки това съветът на директорите, чиито членове са независими от предприятието, което взема решенията, може да служи като механизъм, посредством който множество инвеститори могат колективно да упражняват своите права. Следователно правата на отстраняване, които могат да бъдат упражнени от независим съвет на директорите, е по-вероятно да са материални, отколкото ако същите права се упражняват самостоятелно от голям брой инвеститори;

в) дали едно лице или лица, което/които притежава/т правата, би/биха имало/и полза от упражняването на тези права. Например притежателят на потенциални права на глас в дадено предприятие, в което е инвестирано (вж. параграфи Б47-Б50), взема предвид цената на упражняване или преобразуване на инструмента. Има по-голяма вероятност условията на потенциалните права на глас да са материални, когато е целесъобразно инструментът да бъде реализиран или инвеститорът би имал полза поради други причини (например чрез

осъществяването на синергии между инвеститора и предприятието, в което е инвестирано) от упражняването или преобразуването на инструмента.

Б24 Друго условие правата да са материални е, че е нужно те да бъдат упражнявани, когато трябва да се вземат решения относно ръководството на съответните дейности. Обикновено правата са материални, ако могат да бъдат упражнени към дадения момент. Въпреки това понякога правата могат да бъдат материални, дори ако не могат да бъдат упражнени към дадения момент.

Примери за прилагане

Пример 3

Предприятието, в което е инвестирано, провежда годишни събрания на акционерите, на които се вземат решения относно ръководството на съответните дейности. Следващото редовно събрание на акционерите е след осем месеца. Въпреки това акционери, които самостоятелно или заедно притежават най-малко 5 процента от правата на глас, могат да свикват извънредно събрание с цел промяна на съществуващите политики по отношение на съответните дейности, но изискването за уведомяване на останалите акционери означава, че това събрание може да се проведе най-малко след 30 дни. Политиките по отношение на съответните дейности могат да бъдат променени само на извънредно или редовно събрание на акционерите. Това включва одобряването на продажбата на значителни активи, както и извършването или продажбата на значителни инвестиции.

Горепосоченият фактически модел се прилага за примери 3А-3Г, описани по-долу. Всеки пример се разглежда самостоятелно.

Пример 3А

Инвеститорът притежава мажоритарен дял от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Правата на глас на инвеститора са материални, защото той може да взема решения относно ръководството на съответните дейности, когато такива решения трябва да бъдат взети. Фактът, че трябва да минат 30 дни преди инвеститорът да може да упражни своите права на глас, не отнема възможността на инвеститора към дадения момент да ръководи съответните дейности, считано от момента, в който инвеститорът придобива дяловото участие.

Пример 3Б

Инвеститорът е страна по форуърден договор за придобиване на мажоритарен дял от акциите в предприятието, в което е инвестирано. Датата на уреждането на форуърдния договор е след 25 дни. Съществуващите акционери не могат да променят съществуващите политики по отношение на съответните дейности, защото извънредно събрание може да бъде свикано едва след 30 дни, когато форуърдният договор вече ще бъде уреден. Следователно инвеститорът има права, които по същество са равностойни на тези на мажоритарния акционер в пример 3А по-горе (т. е. инвеститорът, който притежава форуърден договор, може да взема решения относно ръководството на съответните

дейности, когато такива решения трябва да бъдат взети). Форуърдният договор на инвеститора е материално право, което дава на инвеститора възможност към дадения момент да ръководи съответните дейности дори преди уреждането на форуърдния договор.

Пример 3В

Инвеститорът притежава материална опция да придобие мажоритарния дял от акциите в предприятието, в което е инвестирано, която може да бъде упражнена след 25 дни и това е изключително изгодно. Заключението би било същото като в пример 3Б.

Пример 3Г

Инвеститорът е страна по форуърден договор за придобиване на мажоритарен дял от акциите в предприятието, в което е инвестирано, без да притежава други свързани права върху споменатото предприятие. Датата на уреждане на форуърдния договор е след шест месеца. За разлика от горепосочените примери, към дадения момент инвеститорът не може да ръководи съответните дейности. Към дадения момент съществуващите акционери могат да ръководят съответните дейности, защото те могат да променят съществуващите политики по отношение на съответните дейности преди уреждането на форуърдния договор.

Б25 Възможно е материални права, които могат да бъдат упражнени от други лица, да попречат на инвеститора да контролира предприятието, в което е инвестирано и за което тези права се отнасят. Такива материални права не изискват притежателите да могат да инициират решения. Щом правата не са изцяло защитни (вж. параграфи Б26-Б28), материалните права, притежавани от други лица, могат да попречат на инвеститора да контролира предприятието, в което е инвестирано, дори ако правата дават на притежателите си възможност само към дадения момент да одобряват или отхвърлят решения, свързани със съответните дейности.

Защитни права

Б26 Когато прави преценка дали правата дават на инвеститора правомощия в предприятието, в което е инвестирано, инвеститорът преценява дали тези права и правата, притежавани от други, са защитни права. Защитните права са свързани с основни промени в дейностите на предприятието, в което е инвестирано, или се прилагат при извънредни обстоятелства. Не всички права обаче, които се прилагат в извънредни обстоятелства или зависят от дадени събития, са защитни (вж. параграфи Б13 и Б 53).

Б27 Поради факта, че предназначението на защитните права е защита на интересите на техния притежател, без да дават на това лице правомощия в предприятието, в което е инвестирано, за което тези права се отнасят, инвеститорът, който притежава само защитни права, не може да има правомощия или да попречи на друго лице да има правомощия в предприятието, в което е инвестирано (вж. параграф 14).

Б28 Примерите за защитни права включват, но не само:

а) правото на кредитора да попречи на кредитополучателя да предприема дейности, които значително биха променили кредитния риск на кредитополучателя в ущърб на кредитора;

б) правото на лице, притежаващо неконтролиращо участие в дадено предприятие, в което е инвестирано, да одобрява капиталови разходи, по-големи от изискваните в обичайния ход на осъществяване на дейността, или да одобрява емитирането на инструменти на собствения капитал или на дългови инструменти;

в) правото на кредитора да конфискува активите на кредитополучателя, ако кредитополучателят не изпълни определени условия за погасяване на заема.

Франчайзинги

Б29 Франчайзингово споразумение, по което предприятието, в което е инвестирано, е приобретател, често дава на франчайзодателя права, предвидени да защитят марката, която е предмет на франчайзинга. Франчайзинговите споразумения обикновено дават на франчайзодателите определени права за вземане на решения по отношение на дейността на приобретателя.

Б30 Като цяло правата на франчайзодателите не ограничават възможността на други лица, различни от франчайзодателя, да вземат решения, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта на приобретателя. Също така правата на франчайзодателя по франчайзинговите споразумения не винаги му дават възможност към дадения момент да ръководи дейностите, които значително въздействат върху възвръщаемостта на приобретателя.

Б31 Трябва да се прави разлика между това да има възможност към дадения момент да взема решения, които значително въздействат върху възвръщаемостта на приобретателя и да има възможност да взема решения, които защитават марката, предмет на франчайзинга. Франчайзодателят няма правомощия в приобретателя, ако други лица притежават съществуващи права, които им дават възможност към дадения момент да ръководят съответните дейности на приобретателя.

Б32 Когато сключва франчайзинговото споразумение, приобретателят взема еднолично решение да осъществява своята дейност в съответствие с условията на франчайзинговото споразумение, но за своя сметка.

Б33 Контролът върху такива основни решения, като правната форма на приобретателя и неговата структура на финансиране, може да се определя от лица, различни от франчайзодателя, и може в значителна степен да засяга възвръщаемостта на приобретателя. Колкото е по-ниско равнището на финансово подпомагане, предоставено от франчайзодателя, и колкото е по-малко излагането на франчайзодателя на променливата възвръщаемост от приобретателя, толкова по-голяма вероятност има франчайзодателят да има само защитни права.

Права на глас

Б34 Чрез права на глас или аналогични права инвеститорът често има възможност към момента да ръководи съответните дейности. Инвеститорът взема предвид изискванията в настоящия раздел (параграфи Б35-Б50), ако съответните дейности на предприятието, в което е инвестирано, се ръководят чрез права на глас.

Правомощия с мажоритарен дял от правата на глас

Б35 Инвеститорът, който притежава повече от половината от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано, има правомощия в следните ситуации, освен ако се прилага параграф Б36 или параграф Б37:

а) съответните дейности се ръководят с гласа на притежателя на мажоритарния дял от правата на глас; или

б) мнозинството от членовете на управителния орган, който ръководи съответните дейности, се назначават с гласа на притежателя на мажоритарния дял от правата на глас.

Мажоритарен дял от правата на глас, но без правомощия

Б36 Инвеститорът, който има повече от половината права на глас в предприятието, в което е инвестирано, има правомощия в споменатото предприятие, когато правата на глас на инвеститора са материални съгласно параграфи Б22-Б25 и дават на инвеститора възможност към момента да ръководи съответните дейности, което често се изразява в определяне на оперативните и финансови политики. Ако друго предприятие притежава съществуващи права, които предоставят на това предприятие правото да ръководи съответните дейности и това предприятие не е агент на инвеститора, инвеститорът няма правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

Б37 Инвеститорът няма правомощия в предприятието, в което е инвестирано, въпреки че инвеститорът притежава мажоритарен дял от правата на глас в споменатото предприятие, когато тези права на глас не са материални. Например инвеститор, който притежава повече от половината от правата на глас в дадено предприятие, в което е инвестирано, не може да има правомощия, ако съответните дейности се ръководят от правителство, съд, администратор, синдик, ликвидатор или регулатор.

Правомощия без мажоритарен дял от правата на глас

Б38 Инвеститорът може да има правомощия, дори ако не притежава мажоритарен дял от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Инвеститорът може да има правомощия, дори ако притежава по-малко от мажоритарен дял от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано, например чрез:

а) договорно споразумение между инвеститора и други притежатели на права на глас (вж. параграф Б39);

б) права, произтичащи от други договорни споразумения (вж. параграф Б40);

- в) правата на глас на инвеститора (вж. параграфи Б41-Б45);
- г) потенциални права на глас (вж. параграфи Б47-Б50); или
- д) комбинация от букви а) - г).

Договорно споразумение с други притежатели на права на глас

Б39 Договорното споразумение между инвеститора и други притежатели на права на глас може да даде право на инвеститора да упражнява достатъчни права на глас, за да има инвеститорът правомощия, дори ако инвеститорът няма достатъчни права на глас, които да му осигуряват правомощия без договорно споразумение. Въпреки това договорното споразумение може да гарантира, че инвеститорът може да нарежда на достатъчно други притежатели на права на глас как да гласуват, за да може той да взема решения във връзка със съответните дейности.

Права, произтичащи от други договорни споразумения

Б40 Други права за вземане на решения, в съчетание с права на глас, могат да осигурят на инвеститора възможност към момента да ръководи съответните дейности. Например правата, посочени в договорно споразумение, в съчетание с права на глас могат да са достатъчни, за да предоставят на инвеститора възможност към момента да ръководи производствените процеси на дадено предприятие, в което е инвестирано, или да ръководи други негови оперативни или финансови дейности, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта на споменатото предприятие. Въпреки това, ако няма никакви други права, икономическата зависимост на дадено предприятие, в което е инвестирано, от инвеститора (като връзки на доставчик с неговия основен клиент) не дава на инвеститора правомощия в него.

Права на глас на инвеститора

Б41 Инвеститорът, който не притежава мажоритарен дял от правата на глас, разполага с достатъчни права, които да му осигурят правомощия, когато инвеститорът има възможност на практика еднолично да ръководи съответните дейности.

Б42 Когато преценява дали правата на глас на инвеститора са достатъчни, за да му осигурят правомощия, инвеститорът взема предвид всички факти и обстоятелства, включително:

а) размера на дяловото участие на инвеститора в права на глас спрямо размера и разпокъсаността на дяловото участие на останалите притежатели в правата на глас, като се отбелязва, че:

і) колкото повече права на глас притежава инвеститорът, толкова е по-голяма вероятността инвеститорът да има съществуващи права, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности;

ii) колкото повече права на глас притежава инвеститорът в сравнение с останалите притежатели на права на глас, толкова е по-голяма вероятността инвеститорът да има съществуващи права, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности;

iii) колкото повече лица трябва да действат заедно, за да си осигурят повече гласове от инвеститора, толкова е по-голяма вероятността инвеститорът да има съществуващи права, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности;

б) потенциални права на глас, притежавани от инвеститора, други притежатели на права на глас или други лица (вж. параграфи Б47-б50);

в) права, произтичащи от други договорни споразумения (вж. параграф Б40); както и

г) всички други факти и обстоятелства, които показват, че инвеститорът има или няма възможност към момента да ръководи съответните дейности в момента, в който трябва да бъдат взети решения, включително схеми на гласуване от предишни събрания на акционерите.

Б43 Когато ръководството на съответните дейности се определя с гласуване с мнозинство и инвеститорът притежава значително по-голям брой права на глас от всеки друг притежател на права на глас или организирана група от притежатели на права на глас и другите дялови участия са силно разпокъсани, само след отчитане на всички фактори, посочени в параграф 42, букви а) - в) може да стане ясно, че инвеститорът има правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

Примери за прилагане

Пример 4

Инвеститорът придобива 48 процента от правата на глас в дадено предприятие, в което е инвестирано. Останалите права на глас се притежават от хиляди акционери, никой от които не притежава самостоятелно повече от 1 процент от правата на глас. Никой от акционерите не е сключвал каквито и да било споразумения да се консултира с някой от другите или да взема колективни решения. При преценката на дела от правата на глас, който да придобие, на база на относителния размер на другите дялови участия, инвеститорът определя, че 48-процентно дялово участие би било достатъчно, за да му осигури контрол. В този случай, на база на абсолютния размер на неговото дялово участие и относителния размер на другите дялови участия, инвеститорът стига до заключението, че той разполага с дялово участие, което осигурява достатъчен брой права на глас, за да се изпълни критерия за правомощия, без да е необходимо да се разглеждат каквито и да било други доказателства за правомощия.

Пример 5

Инвеститор А притежава 40 процента от правата на глас в предприятието, в което е

инвестирано, а всеки от останалите дванадесет инвеститора притежава по 5 процента от правата на глас в споменатото предприятие. Споразумение между акционерите дава на инвеститор А право да назначава, отстранява и определя възнаграждението на ръководния персонал, който отговаря за ръководството на съответните дейности. Споразумението може да бъде изменено с гласуване на мнозинство от две трети от акционерите. В този случай инвеститор А стига до заключението, че само абсолютният размер на неговото дялово участие и относителните размери на другите дялови участия не са решаващи, за да се определи дали инвеститорът има достатъчни права, които да му осигурят правомощия. Въпреки това инвеститор А определя, че неговото договорно право да назначава, отстранява и определя възнаграждението на ръководния персонал е достатъчно, за да се стигне до заключението, че той има правомощия в предприятието, в което е инвестирано. Фактът, че инвеститор А може да не е упражнил това право или вероятността инвеститор А да упражни своето право на избор, назначаване или отстраняване на ръководния персонал, не се взема предвид при преценка дали инвеститор А има правомощия.

Б44 В други ситуации може да е ясно само след разглеждане на факторите, посочени в параграф 42, букви а) - в), че инвеститорът няма правомощия.

Пример за прилагане

Пример 6

Инвеститор А притежава 45 процента от правата на глас в дадено предприятие, в което е инвестирано. Други двама инвеститори притежават по 26 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Останалите права на глас се притежават от трима други акционера, всеки от които притежава по 1 процент. Няма други споразумения, засягащи вземането на решения. В този случай размерът на дяловото участие в правата на глас на инвеститор А и неговият размер по отношение на другите дялови участия са достатъчни, за да се стигне до заключението, че инвеститор А няма правомощия. Необходимо е само други двама инвеститори да си сътрудничат, за да попречат на инвеститор А да ръководи съответните дейности на предприятието, в което е инвестирано.

Б45 Въпреки това само факторите, посочени в параграф Б42, букви а) - в), може да не са решаващи. Ако даден инвеститор, който е взел тези фактори предвид, не е сигурен дали има правомощия, той разглежда допълнителни факти и обстоятелства, като това дали характерът на останалите акционери е пасивен, видно от схемите на гласуване от предишни събрания на акционерите. Това включва преценка на факторите, посочени в параграф Б18, и на показателите в параграфи Б19 и Б20. Колкото по-малко права на глас притежава инвеститорът и колкото по-малко лица трябва да действат заедно, за да си осигурят повече гласове от инвеститора, толкова по-голямо значение биха имали допълнителните факти и обстоятелства при преценката дали правата на инвеститора са достатъчни, за да му осигурят правомощия. Когато фактите и обстоятелствата в параграфи Б18-Б20 се разглеждат заедно с правата на инвеститора, по-голяма тежест имат доказателствата за правомощия в параграф Б18, отколкото показателите за правомощия в параграфи Б19 и Б20.

Примери за прилагане

Пример 7

Инвеститорът притежава 45 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Единадесет други акционера притежават по 5 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Никой от акционерите не е сключвал договорни споразумения да се консултира с някой от другите или да взема колективни решения. В този случай само абсолютният размер на дяловото участие на инвеститора и относителният дял на другите дялови участия не са решаващи при определяне дали инвеститорът има достатъчни права, които му осигуряват правомощия в предприятието, в което е инвестирано. Разглеждат се допълнителни факти и обстоятелства, които могат да предоставят доказателства, че инвеститорът има или няма правомощия.

Пример 8

Инвеститорът притежава 35 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Трина други инвеститора притежават по 5 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Останалите права на глас се притежават от множество други акционери, никой от които не притежава повече от 1 процент от правата на глас. Нито един от акционерите не е сключил споразумение да се консултира с някой от другите или да взема колективни решения. Решенията по отношение на съответните дейности на предприятието, в което е инвестирано, изискват одобрението на мнозинството от гласовете, подадени на съответните събрания на акционерите - 75 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано, са подадени на съответните скорошни събрания на акционерите. В този случай активното участие на други акционери на последните събрания на акционерите означава, че инвеститорът не би имал възможност на практика еднолично да ръководи съответните дейности, независимо от това дали инвеститорът е ръководил съответните дейности, защото достатъчен брой други акционери са гласували по същия начин като него.

Б46 Ако след разглеждане на факторите, посочени в параграф Б42, букви а) - г), не е ясно дали инвеститорът има правомощия, то инвеститорът не контролира предприятието, в което е инвестирано.

Потенциални права на глас

Б47 При оценяване на контрола инвеститорът взема предвид потенциалните си права на глас, както и потенциалните права на глас, които притежават другите лица, за да определи дали има правомощия. Потенциалните права на глас са права за получаване на права на глас в предприятието, в което е инвестирано, като например възникващите от конвертируеми инструменти или опции, включително форуърдни споразумения. Тези потенциални права на глас се вземат предвид само ако правата са материални (вж. параграфи Б22-Б25).

Б48 Когато разглежда потенциалните права на глас, инвеститорът взема предвид целта и модела на инструмента, както и целта и модела на всяко друго участие на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано. Това включва оценка на различните

условия на инструмента, както и очевидните очаквания на инвеститора, неговите мотиви и причини да се съгласи с тези условия.

Б49 Ако инвеститорът има също така права на глас или други права за вземане на решения във връзка с дейностите на предприятието, в което е инвестирано, той преценява дали тези права, в комбинация с потенциалните права на глас, му дават правомощия.

Б50 Материалните потенциални права на глас, било то самостоятелно или в комбинация с други права, могат да осигурят на инвеститора възможност към момента да ръководи съответните дейности. Например има вероятност случаят да е такъв, когато инвеститорът притежава 40 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано, и в съответствие с параграф Б23 има материални права, произтичащи от опции да придобие още 20 процента от правата на глас.

Примери за прилагане

Пример 9

Инвеститор А притежава 70 процента от правата на глас в дадено предприятие, в което е инвестирано. Инвеститор Б притежава 30 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано, както и опция да придобие половината от правата на глас на инвеститор А. Опцията може да бъде упражнена в рамките на следващите две години на определена цена, която въобще не е изгодна (и се очаква да остане такава през споменатия двугодишен период). Инвеститор А е упражнявал своите права на глас и активно ръководи съответните дейности на предприятието, в което е инвестирано. В такъв случай инвеститор А има вероятност да изпълни критерия за правомощия, защото изглежда, че той има възможност към момента да ръководи съответните дейности. Въпреки че инвеститор Б има опции, които може да упражни към момента, за да закупи допълнителни права на глас (които, ако бъдат упражнени, ще му осигурят мнозинство от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано), свързаните с тези опции условия са такива, че опциите не се считат за материални.

Пример 10

Инвеститор А и двама други инвеститора притежават по една трета от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Стопанската дейност на предприятието, в което е инвестирано е тясно свързана с инвеститор А. Освен инструменти на собствения капитал инвеститор А притежава също така дългови инструменти, които могат да бъдат преобразувани в обикновени акции в предприятието, в което е инвестирано, във всеки един момент на определена цена, която не е изгодна (но не е много неизгодна). Ако дългът бъде преобразуван, инвеститор А би притежавал 60 процента от правата на глас в предприятието, в което е инвестирано. Инвеститор А би имал полза от реализирането на синергии, ако дълговите инструменти бъдат преобразувани в обикновени акции. Инвеститор А има правомощия в предприятието, в което е инвестирано, защото притежава права на глас в споменатото предприятие, заедно с материални потенциални права на глас, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности.

Правомощия, когато правата на глас или аналогични права не оказват значително въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано

Б51 При преценка на целта и модела на предприятието, в което е инвестирано (вж. параграфи Б5-Б8), инвеститорът взема предвид участието и взетите решения при създаването на споменатото предприятие като част от неговия модел и преценява дали условията на сделката и характеристиките на участието му дават достатъчни права, за да има правомощия. Само по себе си участието в определянето на модела на предприятието, в което е инвестирано, не е достатъчно, за да осигури контрол на инвеститора. Въпреки това участието в определянето на модела може да означава, че инвеститорът е имал възможност да получи достатъчни права, за да му осигурят правомощия в предприятието, в което е инвестирано.

Б52 Освен това инвеститорът взема предвид договорните споразумения, като права за изкупуване, права за продажба и права за ликвидирание, установени при създаването на предприятието, в което е инвестирано. Когато тези договорни споразумения включват дейности, които са тясно свързани с предприятието, в което е инвестирано, тогава тези дейности по същество са неразделна част от общите дейности на споменатото предприятие, въпреки че може да възникнат извън правните граници на предприятието, в което е инвестирано. Следователно изричните или подразбиращи се права за вземане на решения, предвидени в договорните споразумения, които са тясно свързани с предприятието, в което е инвестирано, трябва да се считат за съответни дейности при определяне на правомощията в споменатото предприятие.

Б53 При някои предприятия, в които е инвестирано, съответните дейности възникват едва при появата на определени обстоятелства или настъпването на определени събития. Предприятието, в което е инвестирано, може да е създадено по такъв начин, че ръководството на неговите дейности и неговата възвръщаемост да са предварително определени, освен ако и докато се появяват определените обстоятелства или настъпят определените събития. В такъв случай само решенията във връзка с дейностите на предприятието, в което е инвестирано, когато тези обстоятелства или събития настъпят, могат да окажат значително въздействие върху неговата възвръщаемост и, следователно, да бъдат съответни дейности. Обстоятелствата или събитията не е задължително да са настъпили, за да има правомощия инвеститорът, който може да взема тези решения. Фактът, че правото за вземане на решения зависи от появата на обстоятелства или от настъпването на събитие, сам по себе си не прави тези права защитни.

Примери за прилагане

Пример 11

Единствената стопанска дейност на предприятието, в което е инвестирано съгласно неговите учредителни документи е да закупува вземания и да ги обслужва ежедневно от името на своите инвеститори. Ежедневното обслужване включва събирането и предаването на плащания на главница и на лихви при настъпване на техния падеж. В случай на неизпълнение по дадено вземане предприятието, в което е инвестирано, автоматично продава вземането на инвеститор съгласно договореното в отделно

споразумение за продажба между инвеститора и предприятието, в което е инвестирано, Единствената съответна дейност е управлението на вземанията при неизпълнение, защото това е единствената дейност, която може да окаже значително въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано. Управлението на вземанията преди неизпълнението не е съответна дейност, защото то не изисква вземането на важни решения, които биха могли да окажат значително въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано - дейностите преди неизпълнението са предварително определени и се състоят единствено в събиране на парични потоци при настъпване на техния падеж и предаването им на инвеститорите. Следователно при преценка на общите дейности на предприятието, в което е инвестирано, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта на споменатото предприятие, се взема предвид само правото на инвеститора да управлява активите при неизпълнение. В настоящия пример моделът на предприятието, в което е инвестирано, гарантира, че инвеститорът има права за вземане на решения във връзка с дейностите, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта в единствения момент, когато се изисква такова право за вземане на решения. Условието на споразумението за продажба са неразделна част от общата сделка и създаването на предприятието, в което е инвестирано. Следователно условията на споразумението за продажба, заедно с учредителните документи на предприятието, в което е инвестирано, водят до заключението, че инвеститорът има правомощия в споменатото предприятие, независимо от това, че инвеститорът става собственик на вземанията само при неизпълнение и управлява вземанията в неизпълнение извън правните граници на предприятието, в което е инвестирано.

Пример 12

Единствените активи на дадено предприятие, в което е инвестирано, са вземания. Когато се разглеждат целта и модела на предприятието, в което е инвестирано, се определя, че единствената съответна дейност е управление на вземанията при неизпълнение. Лицето, което може да управлява вземанията в неизпълнение, има правомощия в предприятието, в което е инвестирано, независимо от това дали някои от кредитополучателите са изпаднали в неизпълнение.

Б54 Инвеститорът може да поеме изрично или подразбиращо се задължение да гарантира, че предприятието, в което е инвестирано, ще продължи да функционира според модела. Това задължение може да увеличи излагането на инвеститора на променливата възвръщаемост и следователно да повиши мотивацията на инвеститора да получи достатъчни права, за да му осигурят правомощия. Следователно задължението да гарантира, че предприятието, в което е инвестирано, ще продължи да функционира според модела, може да е показател, че инвеститорът има правомощия, но сам по себе си не предоставя на инвеститора правомощия, нито пречи друго лице да има правомощия.

Излагане на или права върху променливата възвръщаемост от предприятието, в което е инвестирано

Б55 При преценката дали инвеститорът има контрол върху дадено предприятие, в което е инвестирано, инвеститорът определя дали е изложен на или има права върху

променливата възвръщаемост от неговото участие в споменатото предприятие.

Б56 Променливата възвръщаемост е възвръщаемост, която не е фиксирана и може да се колебае според резултатите на предприятието, в което е инвестирано. Променливата възвръщаемост може да бъде само положителна, само отрицателна или както положителна, така и отрицателна (вж. параграф 15). Инвеститорът преценява дали възвръщаемостта от предприятието, в което е инвестирано, е променлива и колко променлива е тази възвръщаемост въз основа на същината на споразумението и без оглед на правната форма на възвръщаемостта. Например инвеститорът може да притежава облигация с фиксирани лихвени плащания. За целите на настоящия МСФО фиксираните лихвени плащания представляват променлива възвръщаемост, защото са свързани с риск от неизпълнение и излагат инвеститора на кредитния риск на емитента на облигацията. Степента на променливост (т. е. доколко е променлива възвръщаемостта) зависи от кредитния риск на облигацията. Аналогично фиксираните възнаграждения за постигнати резултати при управлението на активите на предприятието, в което е инвестирано, представляват променлива възвръщаемост, защото те излагат инвеститора на свързания с резултатите риск на споменатото предприятие. Степента на променливост зависи от способността на предприятието, в което е инвестирано, да реализира достатъчни доходи за заплащане на възнаграждението.

Б57 Примерите за възвръщаемост включват:

а) дивиденди, други разпределения на икономически ползи от дадено предприятие, в което е инвестирано (например лихва от дългови ценни книжа, издадени от предприятието, в което е инвестирано), и промени в стойността на инвестицията на инвеститора в споменатото предприятие;

б) възнаграждение за обслужване на активите или пасивите на дадено предприятие, в което е инвестирано, възнаграждение и излагане на загуба от отпускане на кредит или ликвидна подкрепа, остатъчни дялови участия в активите и пасивите при ликвидацията на предприятието, в което е инвестирано, данъчни предимства и достъп до бъдеща ликвидност, който инвеститорът има благодарение на своето участие в предприятие, в което е инвестирано;

в) възвръщаемост, която не е на разположение за други притежатели на дялови участия. Например инвеститорът би могъл да използва своите активи в комбинация с активите на предприятието, в което е инвестирано, например да съчетае оперативни функции, за да реализира икономии от мащаба, намаляване на разходите, набавяне на редки продукти, получаване на достъп до собствени знания или ограничаване на определени дейности или активи, за да се повиши стойността на другите активи на инвеститора.

Връзка между правомощията и възвръщаемостта

Делегирани правомощия

Б58 Когато инвеститорът, който притежава права за вземане на решения (предприятие

с права за вземане на решения), преценява дали контролира дадено предприятие, в което е инвестирано, той определя дали е принципал или агент. Инвеститорът определя също така дали друго предприятие с права за вземане на решения извършва дейност като агент на инвеститора. Агентът е лице, което основно е наето да изпълнява дейност от името и в полза на друго лице или лица (принципал (и)) и, следователно, не контролира предприятието, в което е инвестирано, когато упражнява своите права за вземане на решения (вж. параграфи 17 и 18). По тази причина понякога агентът може да притежава и упражнява правомощията на принципала, но от името на принципала. Предприятието с права за вземане на решения не е агент само защото други лица могат да извлекат полза от решенията, които то взема.

Б59 Инвеститорът може да делегира своите права за вземане на решения на агент по отношение на някои конкретни въпроси или на всички съответни дейности. Когато прави преценка дали контролира предприятието, в което е инвестирано, инвеститорът счита правата за вземане на решения, делегирани на неговия агент, като права, които инвеститорът притежава пряко. В ситуации, в които има повече от един принципал, всеки от принципалите преценява дали има правомощия в предприятието, в което е инвестирано, като вземе предвид изискванията в параграфи Б5-Б54. В параграфи Б60-Б72 са дадени насоки за определяне дали предприятието с права за вземане на решения е агент или принципал.

Б60 Когато определя дали е агент, предприятието с права за вземане на решения разглежда общото взаимоотношение между него, управляваното предприятие, в което е инвестирано, и други лица, които са обвързани със споменатото предприятие, по-специално всички посочени по-долу фактори:

а) обхвата на неговите права за вземане на решения по отношение на предприятието, в което е инвестирано (параграфи Б62 и Б63);

б) правата, притежавани от други лица (параграфи Б64-Б67);

в) възнаграждението, на което има право в съответствие със споразумението (нията) за възнаграждение (параграфи Б68-Б70);

г) излагането на предприятието с права за вземане на решения на променливата възвръщаемост от други дялови участия, които притежава в даденото предприятие, в което е инвестирано (параграфи Б71 и Б72).

Всеки от факторите има различна тежест въз основа на конкретните факти и обстоятелства.

Б61 Определянето на това дали предприятието с права за вземане на решения е агент изисква преценка на всички фактори, посочени в параграф Б60, освен ако едно единствено лице притежава материални права да отстрани предприятието с права за вземане на решения (права за отстраняване) и може да го отстрани без да изтъква причина за това (вж. параграф Б65).

Обхват на правата за вземане на решения

Б62 Обхватът на правата за вземане на решения на предприятието с такива права се преценява с оглед на:

а) дейностите, които са разрешени в съответствие със споразумението (нията) за вземане на решения и предвидени от закона; както и

б) свободата, с която разполага предприятието с права за вземане на решения, когато взема решения по отношение на тези дейности.

Б63 Предприятието с права за вземане на решения разглежда целта и модела на предприятието, в което е инвестирано, рисковете, на които е предвидено да бъде изложено последното, рисковете, които е предвидено да предава на обвързаните лица, и размера на участието на предприятието с права за вземане на решения в определянето на модела на предприятието, в което е инвестирано. Например ако предприятието с права за вземане на решения е значително обвързано в процеса на определяне на модела на предприятието, в което е инвестирано (включително при определяне на обхвата на правата за вземане на решения), това участие може да е признак, че предприятието с права за вземане на решения е имало възможност и стимул да получи права, които да му осигурят възможност да ръководи съответните дейности.

Права, притежавани от други лица

Б64 Материални права, притежавани от други лица, могат да засегнат способността на предприятието с права за вземане на решения да ръководи съответните дейности на дадено предприятие, в което е инвестирано. Материалните права за отстраняване или други подобни права може да сочат, че предприятието с права за вземане на решения е агент.

Б65 Фактът, че едно единствено лице притежава материални права за отстраняване на предприятието с права за вземане на решения без да изтъква причина, сам по себе си е достатъчен, за да се стигне до заключението, че предприятието с права за вземане на решения е агент. Ако повече от едно лице притежава такива права (и нито едно отделно лице не може да отстрани предприятието с права за вземане на решения без съгласието на другите лица), тези права, сами по себе си, не са решаващи за определяне, че предприятието с права за вземане на решения извършва дейност основно от името и в полза на други. Освен това колкото е по-голям броят на лицата, които трябва да действат заедно, за да упражнят правата за отстраняване на предприятието с права за вземане на решения, и колкото е по-голяма величината на другите икономически интереси на предприятието с права за вземане на решения и променливостта, свързана с тях (т. е. възнаграждение и други дялови участия), толкова по-малка тежест има този фактор.

Б66 При преценката дали предприятието с права за вземане на решения е агент, материалните права, притежавани от други лица, които ограничават свободата на предприятието с права за вземане на решения, се вземат предвид по аналогичен начин, както и правата за отстраняване. Например предприятието с права за вземане на решения, което трябва да получи одобрение от малко на брой други лица за своите действия,

обикновено е агент. (Вж. параграфи Б22-Б25 за допълнителни насоки относно правата и дали са материални.)

Б67 Разглеждането на правата, притежавани от други лица, включва преценка на всички права, които може да упражнява съвета на директорите на предприятието, в което е инвестирано (или друг управителен орган), и тяхното въздействие върху правото за вземане на решения (вж. параграф Б23, буква б)).

Възнаграждение

Б68 Колкото е по-голяма величината на възнаграждението на предприятието с права за вземане на решения и променливостта, свързана с възнаграждението, по отношение на възвръщаемостта, която се очаква от дейностите на предприятието, в което е инвестирано, толкова по-голяма вероятност има предприятието с права за вземане на решения да е принципал.

Б69 При определяне на това дали е принципал или агент предприятието с права за вземане на решения взема предвид също така наличието на следните условия:

а) възнаграждението на предприятието с права за вземане на решения е съразмерно на предоставяните услуги;

б) споразумението за възнаграждението включва само условия или суми, които обикновено присъстват в споразумения за аналогични услуги и ниво на умения, договаряни на база сделка при справедливи пазарни условия.

Б70 Предприятието с права за вземане на решения не може да бъде агент, освен ако са налице условията, посочени в параграф Б69, букви а) и б). Въпреки това изпълнението на тези условия само по себе си не е достатъчно, за да се стигне до заключението, че предприятието с права за вземане на решения е агент.

Излагане на променливата възвръщаемост от други дялови участия

Б71 Предприятието с права за вземане на решения, което притежава други дялови участия в дадено предприятие, в което е инвестирано (например инвестиции в предприятието, в което е инвестирано, или предостави гаранции по отношение на резултатите на предприятието, в което е инвестирано), взема предвид своето излагане на променливата възвръщаемост от тези дялови участия при преценката дали е агент. Притежаването на други дялови участия в дадено предприятие, в което е инвестирано, е признак за това, че предприятието с права за вземане на решения може да е принципал.

Б72 При преценката на неговото излагане на променливата възвръщаемост от други дялови участия в предприятието, в което е инвестирано, предприятието с права за вземане на решения взема предвид следното:

а) колкото е по-голяма величината на неговите икономически интереси и променливостта, свързана с тях, като разглежда възнаграждението и другите си дялови

участия заедно, толкова е по-голяма вероятността предприятието с права за вземане на решения да е принципал;

б) дали неговото излагане на променливата възвръщаемост е различно от това на другите инвеститори и, ако е така, дали това би могло да окаже въздействие върху неговите действия. Например такъв би могъл да е случаят, когато предприятието с права за вземане на решения притежава субординирани дялови участия в дадено предприятие, в което е инвестирано, или осигурява други форми на кредитно подобрение за споменатото предприятие.

Предприятието с права за вземане на решения преценява своето излагане спрямо общата променлива възвръщаемост на предприятието, в което е инвестирано. Тази преценка се прави основно на база очакваната възвръщаемост от дейностите на споменатото предприятие, като не се пренебрегва максималното излагане на предприятието с права за вземане на решения на променливата възвръщаемост от предприятието, в което е инвестирано, посредством другите дялови участия, които предприятието с права за вземане на решения притежава.

Примери за прилагане

Пример 13

Предприятието с права за вземане на решения (управител на фонд) създава, предлага на пазара и управлява публично търгуван, регулиран фонд в съответствие с тясно определени параметри, установени в мандата за инвестиране съгласно изискванията на неговите местни законови и подзаконови актове. Фондът е бил предложен на инвеститори като инвестиция в разнообразен портфейл от ценни книжа на собствения капитал на публично търгувани предприятия. В рамките на определените параметри управителят на фонда има свобода на избор на активите, в които да инвестира. Управителят на фонда е направил 10-процентна пропорционална инвестиция във фонда и получава пазарно възнаграждение за услугите си в размер на 1 процент от нетната стойност на активите на фонда. Възнагражденията са съразмерни на предоставяните услуги. Управителят на фонда няма никакво задължение да финансира загуби, освен неговата 10-процентна инвестиция. Фондът не е задължен да създаде независим съвет на директорите и не е направил това. Инвеститорите не притежават никакви материални права, които биха могли да засегнат правата за вземане на решения на управителя на фонда, но могат да изкупят своите дялови участия в определени граници, определени от фонда.

Въпреки че функционира в рамките на параметрите, определени в мандата за инвестиране, и в съответствие с нормативните изисквания, управителят на фонда има права за вземане на решения, които му дават възможност към момента да ръководи съответните дейности на фонда - инвеститорите не притежават материални права, които биха могли да засегнат правата на управителя на фонда за вземане на решения. Управителят на фонда получава пазарно възнаграждение за услугите си, което е съразмерно на предоставяните услуги, и е направил също така пропорционална инвестиция във фонда. Възнаграждението и инвестицията на управителя на фонда го излагат на променливата възвръщаемост от дейностите на фонда, без това излагане да е с

такова значение, че да означава, че управителят на фонда е принципал.

В този пример разглеждането на излагането на управителя на фонда на променливата възвръщаемост от фонда, заедно с неговите права за вземане на решения в рамките на строги параметри, означава, че управителят на фонда е агент. Следователно управителят на фонда стига до заключението, че не контролира фонда.

Пример 14

Предприятието с права за вземане на решения създава, предлага на пазара и управлява фонд, който дава възможност за инвестиции на много инвеститори. Предприятието с права за вземане на решения (управител на фонда) трябва да взема решения с оглед на най-добрия интерес на всички инвеститори и в съответствие с ръководните споразумения на фонда. Въпреки това управителят на фонда има голяма свобода за вземане на решения. Управителят на фонда получава пазарно възнаграждение за услугите си, равно на 1 процент от управляваните активи и 20 процента от всички печалби на фонда, ако бъде достигнато определено равнище на печалбите. Възнагражденията са съразмерни на предоставяните услуги.

Въпреки че трябва да взема решения с оглед на най-добрия интерес на всички инвеститори, управителят на фонда има широки права за вземане на решения във връзка с ръководството на съответните дейности на фонда. Управителят на фонда получава фиксирано възнаграждение и възнаграждение според резултатите, които са съразмерни на предоставяните услуги. Освен това вследствие на възнаграждението интересите на управителя на фонда съвпадат с тези на останалите инвеститори, а именно да се повишава стойността на фонда, без да се създава излагане на променлива възвръщаемост от дейностите на фонда, което е толкова важно, че възнаграждението, ако се разгледа само по себе си, означава, че управителят на фонда е принципал.

Горният фактически модел и анализ се прилага за посочените по-долу примери 14А-14В. Всеки пример се разглежда самостоятелно.

Пример 14А

Управителят на фонда притежава също така 2-процентова инвестиция във фонда, поради което неговите интереси съвпадат с тези на останалите инвеститори. Управителят на фонда няма никакво задължение да финансира загуби, надхвърлящи неговата 2-процентова инвестиция. Инвеститорите могат да отстранят управителя на фонда с обикновено мнозинство на гласовете, но само при нарушение на договора.

2-процентовата инвестиция на управителя на фонда увеличава неговото излагане на променлива възвръщаемост от дейностите на фонда, без да създава излагане, което да е от такова значение, че да означава, че управителят на фонда е принципал. Правата на другите инвеститори да отстранят управителя на фонда се считат за защитни права, тъй като те могат да бъдат упражнени само при нарушение на договора. В този пример, въпреки че управителят на фонда разполага с широки права за вземане на решения и е изложен на променлива възвръщаемост от своето дялово участие и възнаграждение, излагането на

управителя на фонда означава, че той е агент. Следователно управителят на фонда стига до заключението, че не контролира фонда.

Пример 14Б

Управителят на фонда има по-значителна пропорционална инвестиция във фонда, но няма никакво задължение да финансира загуби, надвишаващи тази инвестиция. Инвеститорите могат да отстранят управителя на фонда с обикновено мнозинство на гласовете, но само поради нарушение на договора.

В този пример правата на другите инвеститори да отстранят управителя на фонда се считат за защитни права, защото могат да бъдат упражнени само при нарушение на договора. Въпреки че управителят на фонда получава фиксирано възнаграждение и възнаграждение според резултатите, които са съразмерни на предоставяните услуги, съчетанието на инвестицията на управителя на фонда с неговото възнаграждение би могло да създаде излагане на променлива възвръщаемост от дейностите на фонда, което е с такова значение, че означава, че управителят на фонда е принципал. Колкото е по-голяма величината на икономическите интереси на управителя на фонда и променливостта, свързана с тях (като се има предвид неговото възнаграждение и други дялови участия заедно), в толкова по-голяма степен управителят на фонда ще отчита тези икономически интереси в анализа и толкова по-голяма вероятност има управителят на фонда да е принципал.

Например, след като е разгледал своето възнаграждение и другите фактори, управителят на фонда може да реши, че 20-процентната инвестиция е достатъчна, за да се стигне до заключението, че той контролира фонда. Въпреки това при различни обстоятелства (т. е. ако възнаграждението или други фактори са различни), контрол може да има, ако равнището на инвестицията е различно.

Пример 14В

Управителят на фонда притежава 20-процентна пропорционална инвестиция във фонда, но няма никакво задължение да финансира загуби, надвишаващи неговата 20-процентна инвестиция. Фондът има съвет на директорите, като всички негови членове са независими от управителя на фонда и се назначават от другите инвеститори. Съветът назначава управителя на фонда на годишна база. Ако съветът реши да не поднови договора на управителя на фонда, други управители от отрасъла биха могли да предоставят услугите, които са предоставяни от управителя на фонда.

Въпреки че управителят на фонда получава фиксирано възнаграждение и възнаграждение според резултатите, които са съразмерни на предоставяните услуги, съчетанието от 20-процентната инвестиция на управителя на фонда и неговото възнаграждение създава излагане на променлива възвръщаемост от дейностите на фонда, което е с такова значение, че означава, че управителят на фонда е принципал. Въпреки това инвеститорите имат материални права да отстранят управителя на фонда - съветът на директорите осигурява механизъм, гарантиращ, че инвеститорите могат да отстранят управителя на фонда, ако решат да направят това.

В този пример управителят на фонда обръща по-голямо внимание на материалните права за отстраняване в анализа. По тази причина, въпреки че управителят на фонда има широки права за вземане на решения и е изложен на променлива възвръщаемост от фонда поради своето възнаграждение и инвестиция, материалните права, които притежават другите инвеститори, означават, че управителят на фонда е агент. Следователно управителят на фонда стига до заключението, че не контролира фонда.

Пример 15

Създадено е предприятие, в което е инвестирано, с цел закупуване на портфейл от ценни книжа, обезпечени с активи, с фиксиран лихвен процент, финансирано от дългови инструменти с финансиран лихвен процент и инструменти на собствения капитал. Предназначението на инструментите на собствения капитал е да осигурят защита на дълговите инвеститори от първата загуба и да получат цялата остатъчна възвръщаемост на предприятието, в което е инвестирано. Сделката е била предложена на потенциалните дългови инвеститори като инвестиция в портфейл от ценни книжа, обезпечени с активи, с излагане на кредитен риск, свързан с евентуално неизпълнение на емитентите на ценните книжа, обезпечени с активи, от портфейла, и лихвен риск, свързан с управлението на портфейла. При образуването инструментите на собствения капитал представляват 10 процента от стойността на закупените активи. Предприятието с права за вземане на решения (управителят на активите) управлява активния портфейл от активи, като взема инвестиционни решения в рамките на параметри, определени в проспекта на предприятието, в което е инвестирано. За тези услуги управителят на активите получава пазарно фиксирано възнаграждение (т. е. 1 процент от управляваните активи) и възнаграждение според резултатите (т. е. 10 процента от печалбата), ако печалбата на предприятието, в което е инвестирано, превиши определено равнище. Възнагражденията са съразмерни с предоставяните услуги. Управителят на активите притежава 35 процента от собствения капитал на предприятието, в което е инвестирано.

Останалите 65 процента от собствения капитал и всички дългови инструменти се притежават от голям брой силно разпокъсани и несвързани трети лица инвеститори. Управителят на активите може да бъде отстранен без изтъкване на причина с решение на другите инвеститори, взето с обикновено мнозинство.

Управителят на активите получава фиксирано възнаграждение и възнаграждение според резултатите, които са съразмерни на предоставяните услуги. Вследствие на възнаграждението интересите на управителя на фонда съвпадат с тези на другите инвеститори, а именно да се увеличи стойността на фонда. Управителят на активите е изложен на променлива възвръщаемост от дейностите на фонда, защото притежава 35 процента от собствения капитал, а също така и поради неговото възнаграждение.

Въпреки че се съобразява с параметрите, посочени в проспекта на предприятието, в което е инвестирано, управителят на активите има възможност към момента да взема решения относно инвестициите, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано - правата за отстраняване, които притежават другите инвеститори, имат малка тежест в анализа, защото тези права се

притежават от голям брой силно разпокъсани инвеститори. В настоящия пример управителят на активите обръща по-голямо внимание на своето излагане на променлива възвръщаемост от фонда вследствие на неговото дялово участие в собствения капитал, който е подчинен на дълговите инструменти. Дяловото участие в размер на 35 процента от собствения капитал създава подчинено излагане на загуби и права на възвръщаемост от предприятието, в което е инвестирано, които са с такова голямо значение, че това означава, че управителят на активите е принципал. Следователно управителят на активите, стига до заключението, че контролира предприятието, в което е инвестирано.

Пример 16

Предприятието с права за вземане на решения (спонсор) спонсорира предприятие с много продавачи, което емитира краткосрочни дългови инструменти на несвързани трети страни инвеститори. Сделката е била предложена на потенциалните инвеститори като инвестиция в портфейл от средносрочни активи с висок лихвен процент и минимално излагане на кредитен риск, свързан с евентуално неизпълнение от емитентите на активите в портфейла. Различни прехвърлители продават висококачествени средносрочни портфейли от активи на предприятието. Всеки прехвърлител обслужва портфейла от активи, който продава на предприятието, и управлява вземанията при неизпълнение срещу пазарно възнаграждение за обслужване. Всеки прехвърлител предоставя също така защита при първа загуба срещу кредитни загуби от неговия портфейл от активи чрез свръх обезпеченост на активите, които са прехвърлени на предприятието. Спонсорът установява условията на предприятието и управлява неговите операции срещу пазарно възнаграждение. Възнаграждението е съразмерно на предоставените услуги. Спонсорът одобрява продавачите, на които е разрешено да продават на предприятието, одобрява активите, които се закупуват от предприятието и взема решения относно финансирането на предприятието. Спонсорът трябва да действа с оглед на най-добрия интерес на всички инвеститори.

Спонсорът има право на цялата остатъчна възвръщаемост от предприятието и също така осигурява за предприятието кредитно подобрене и линии за ликвидност. Кредитното подобрене, осигурено от спонсора, покрива загуби в размер до 5 процента от всички активи на предприятието, след като загубите са покрити от прехвърлителите. Линиите за ликвидност не се отпускат за покриване на активи в неизпълнение. Инвеститорите не притежават материални права, които биха могли да окажат въздействие върху органа за вземане на решения на спонсора.

Въпреки че спонсорът получава пазарно възнаграждение за услугите си, което е съразмерно на предоставяните услуги, спонсорът е изложен на променлива възвръщаемост от дейностите на предприятието вследствие на неговите права върху цялата остатъчна възвръщаемост от предприятието и осигуряването на кредитно подобрене и линии за ликвидност (т. е. предприятието се излага на ликвиден риск, като използва краткосрочни дългови инструменти, за да финансира средносрочни активи). Въпреки че всеки прехвърлител има права за вземане на решения, които оказват въздействие върху стойността на активите на предприятието, спонсорът има големи права за вземане на решения, които му дават възможност към момента да ръководи дейностите, които оказват най-голямо въздействие върху възвръщаемостта от предприятието (т. е. спонсорът е

установил условията на предприятието и има право да взема решения относно активите (одобряване на закупуваните активи и прехвърлителите на тези активи) и финансирането на предприятието (за което редовно трябва да се намират нови инвестиции)). Правото на остатъчната възвръщаемост от предприятието и осигуряването на кредитно подобрене и линии за ликвидност излагат спонсора на променлива възвръщаемост от дейностите на предприятието, която се различава от тази на другите инвеститори. Следователно това излагане означава, че спонсорът е принципал и по тази причина спонсорът стига до заключението, че контролира предприятието. Задължението на спонсора да действа с оглед на най-добрия интерес на всички инвеститори не му пречи да е принципал.

Взаимоотношения с други лица

Б73 Когато прави преценка на контрола, инвеститорът взема предвид характера на неговите взаимоотношения с други лица и дали тези други лица извършват дейност от името на инвеститора (т. е. те са "фактически агенти"). Определянето на това дали други лица извършват дейност като фактически агенти изисква преценка, при която да се вземе предвид не само характера на взаимоотношението, но също така как тези лица взаимодействат помежду си и с инвеститора.

Б74 Не е задължително тези взаимоотношения да включват договорно споразумение. Едно лице е фактически агент, когато инвеститорът или онези, които контролират дейността на инвеститора, имат възможност да нареждат на това лице да извършва дейност от името на инвеститора. При тези обстоятелства инвеститорът, когато преценява контрола си върху дадено предприятие, в което е инвестирано, заедно със своите права взема предвид и правата за вземане на решения на своя фактически агент и непрякото си излагане на или права върху променлива възвръщаемост чрез фактическия агент.

Б75 Следват примери за такива други лица, които, поради характера на техните взаимоотношения, биха могли да бъдат фактически агенти на инвеститора:

- а) свързаните лица на инвеститора;
- б) лице, което е получило своето дялово участие в предприятието, в което е инвестирано, като вноска или заем от инвеститора;
- в) лице, което се е съгласило да не продава, прехвърля или обременява с тежести своите дялови участия в предприятието, в което е инвестирано, без предварителното одобрение на инвеститора (освен в случаи, в които инвеститорът и другото лице имат право на предварително одобрение и правата са базирани на взаимно съгласувани условия от желаещи независими лица);
- г) лице, което не може да финансира своята дейност без подчинена финансова помощ от инвеститора;
- д) предприятие, в което е инвестирано и в което мнозинството от членовете на управителния орган или ключовият ръководен персонал съвпадат с тези на инвеститора;

е) лице, което има тесни делови взаимоотношения с инвеститора, като взаимоотношение между професионален доставчик на услуги и един от основните му клиенти.

Контрол върху определени активи

Б76 Инвеститорът преценява дали счита част от дадено предприятие, в което е инвестирано, за обособена част от предприятието и, ако случаят е такъв, дали контролира обособената част от предприятието.

Б77 Инвеститорът счита част от дадено предприятие, в което е инвестирано, за обособена част от предприятието единствено ако е изпълнено следното условие:

Определени активи на предприятието, в което е инвестирано (и свързани кредитни подобрения, ако има такива), са единственият източник на плащания за определени пасиви на споменатото предприятие или други определени дялови участия в него. Освен лицата с определения пасив, други нямат права или задължения, свързани с определените активи или с остатъчните парични потоци от тези активи. По същество никаква част от възвръщаемостта от определените активи не може да се използва от останалата част от предприятието, в което е инвестирано, и никаква част от пасивите на обособената част от предприятието не могат да се заплащат от активите на останалата част от предприятието. Следователно на практика всички активи, пасиви и собствен капитал на тази обособена част от предприятието са отделени от общото предприятие, в което е инвестирано. Такава една обособена част от предприятието често се нарича "силос" ("silo").

Б78 Когато е изпълнено условието на параграф Б77, инвеститорът определя активите, които оказват значително въздействие върху възвръщаемостта от обособената част от предприятието, и как се ръководят тези дейности, за да прецени дали има правомощия върху тази част от предприятието, в което е инвестирано. Когато прави преценка на контрола върху обособената част от предприятието, инвеститорът разглежда също така дали е изложен на или има права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в тази обособена част от предприятието, както възможността да използва своите правомощия върху тази част от предприятието, в което е инвестирано, за да окаже въздействие върху размера на възвръщаемостта за инвеститора.

Б79 Ако инвеститорът контролира обособената част от предприятието, той консолидира тази част от предприятието, в което е инвестирано. В такъв случай другите лица изключват тази част от предприятието, в което е инвестирано, когато правят преценка на контрола върху споменатото предприятие и го консолидират.

Непрекъснато преценяване

Б80 Ако факти и обстоятелства сочат, че има промени в един или повече от трите елемента на контрола, посочени в параграф 7, инвеститорът прави повторна преценка на контрола си върху предприятието, в което е инвестирано.

Б81 Ако има промяна в начина, по който може да се упражняват правомощията в

предприятието, в което е инвестирано, тази промяна трябва да бъде отразена в начина, по който инвеститорът преценява своите правомощия в споменатото предприятие. Например промени в правата за вземане на решения могат да означават, че съответните дейности повече не се ръководят чрез права на глас, а вместо това други споразумения, като например договори, дават на друго лице или лица възможност към дадения момент да ръководят съответните дейности.

Б82 Дадено събитие може да предизвика за инвеститора получаване или загуба на правомощия върху дадено предприятие, в което е инвестирано, без инвеститорът да участва в това събитие. Например инвеститорът може да получи правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано, поради изтичане на права за вземане на решения, притежавани от друго лице или лица, които права в миналото са пречили на инвеститора да контролира споменатото предприятие.

Б83 Инвеститорът разглежда така също промените, които оказват въздействие върху неговото излагане на или права върху променливата възвръщаемост от неговото участие в предприятието, в което е инвестирано. Например инвеститорът, който има правомощия в дадено предприятие, в което е инвестирано, може да изгуби контрола върху споменатото предприятие, ако повече няма право да получава възвръщаемост или да бъде изложен на задължения, защото не би изпълнил изискването на параграф 7, буква б) (например ако бъде прекратен договора за получаване на възнаграждение според резултатите).

Б84 Инвеститорът разглежда дали се е променила неговата преценка, че извършва дейност като агент или принципал. Промени в общите взаимоотношения между инвеститора и други лица могат да означават, че инвеститорът повече не извършва дейност като агент, въпреки че преди това е бил агент, и обратно. Например при настъпване на промени в правата на инвеститора или на други лица, инвеститорът преразглежда статута си като принципал или агент.

Б85 Първоначалната преценка на инвеститора относно контрола или неговия статут като принципал или като агент няма да се промени само поради промяна в пазарните условия (например промяна във възвръщаемостта на предприятието, в което е инвестирано, причинена от пазарни условия), освен ако промяната в пазарните условия промени един или повече от трите елемента на контрола, посочени в параграф 7, или промени общото взаимоотношение между принципал и агент.

ОПРЕДЕЛЯНЕ ДАЛИ ДАДЕНО ПРЕДПРИЯТИЕ Е ИНВЕСТИЦИОННО ПРЕДПРИЯТИЕ

(Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Б85А Предприятието взема предвид всички факти и обстоятелства, когато преценява дали представлява инвестиционно предприятие, включително своята цел и структура. Предприятие, което се характеризира с трите елемента на определението за инвестиционно предприятие, посочени в параграф 27, представлява инвестиционно предприятие. Параграфи Б85Б – Б85М описват по-подробно елементите на определението.

Стопанска цел

Б85Б (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Определението за инвестиционно предприятие изисква то да има за стопанска цел само увеличаване на стойността на капитала, доход от инвестиции (като дивиденди, лихви или приходи от наеми) или и двете. Обикновено стопанската цел на инвестиционното предприятие се удостоверява с документи, които показват какви са инвестиционните цели на предприятието, като например меморандума за предлагане, разпространяваните от предприятието печатни материали или други дружествени документи. Допълнителните доказателства могат да включват начина, по който предприятието представя себе си пред други страни (като например потенциалните инвеститори или потенциални предприятия, в които да бъде инвестирано); например, предприятието може да представи дейността си като осигуряваща средносрочни инвестиции за увеличаване на стойността на капитала. Същевременно обаче предприятие, което се представя за инвеститор, чиято цел е разработване, производство или пускане на продукти на пазара съвместно с предприятието, в които е инвестирало, е със стопанска цел, която е несъвместима със стопанската цел на инвестиционно предприятие, тъй като предприятието ще реализира възвръщаемост от разработването, производството или пускането на продукти на пазара, както и от своите инвестиции. (вж. параграф Б85И).

Б85В (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, изм. - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Инвестиционното предприятие може да предоставя съответните инвестиционни услуги (например консултантски услуги в областта на инвестициите, управление на инвестиции, инвестиционни помощни дейности и административни услуги) пряко или чрез дъщерно предприятие на трети страни, както и на свои инвеститори, дори ако тези дейности са от съществено значение за него, стига да продължава да отговаря на определението за инвестиционно предприятие.

Б85Г (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие може също така да участва в следните дейности, свързани с инвестиции, било то пряко или чрез дъщерно предприятие, ако тези дейности се извършват с цел максимизиране на възвръщаемостта от инвестицията (увеличаване на стойността на капитала или дохода от инвестициите) в предприятията, в които е инвестирало, и не представляват отделна съществена стопанска дейност или отделен сериозен източник на доходи за инвестиционното предприятие:

а) предоставяне на управленски услуги и стратегически съвети на предприятието, в което е инвестирано; както и

б) предоставяне на финансова подкрепа на предприятието, в което е инвестирало, като например заеми, капиталови ангажименти или гаранция.

Б85Д (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, изм. - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Ако инвестиционно предприятие има дъщерно предприятие, което само по себе си не е инвестиционно предприятие и чиято главна цел или предмет на дейност е да предоставя, на него или на други страни, услуги, свързани с инвестиционната му дейност (като например посочените в параграфи Б85В—Б85Г), то консолидира това дъщерно предприятие в съответствие с параграф 32. Ако дъщерното

предприятие, което предоставя инвестиционни услуги или дейности, само по себе си представлява инвестиционно предприятие, неговото предприятие майка го оценява по справедлива стойност в печалбата или загубата в съответствие с параграф 31.

Стратегии за освобождаване от инвестиция

Б85Е (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционните планове на предприятието също предоставят доказателства за стопанската цел. Една от характеристиките, които отличават инвестиционното предприятие от други предприятия, е, че то не възнамерява да държи своите инвестиции за неограничен период от време; то ги държи за ограничен период от време. Тъй като инвестициите в дялово участие и инвестициите в нефинансови активи могат да бъдат държани за неограничен период от време, то инвестиционното предприятие разполага със стратегия за освобождаване от тези инвестиции, определяща как предприятието планира да постигне увеличение на капитала от повечето от своите инвестиции в собствен капитал и инвестиции в нефинансови активи. Инвестиционното предприятие също така трябва да разполага със стратегия за освобождаване от всякакви дългови инструменти, които потенциално могат да бъдат държани за неограничен период от време, например безсрочни дългови инвестиции. Предприятието не е длъжно да разполага с документ за конкретни стратегии за освобождаване от всяка отделна инвестиция, но е необходимо да определи различни потенциални стратегии за различни видове инвестиции или портфейлни инвестиции, включително конкретни срокове за освобождаване от тях. Механизми за освобождаване, които се прилагат само при събития, свързани с неизпълнение на задължения, като например нарушаване на договор или неизпълнение на ангажимент, не се смятат за стратегии за освобождаване за целите на тази оценка.

Б85Ж (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Стратегиите за освобождаване от инвестиция са различни в зависимост от вида на инвестицията. Що се отнася до инвестициите в непублични капиталови ценни книжа, примерите за стратегии за освобождаване включват първично публично предлагане, частно предлагане, търговска продажба на стопанската дейност, разпределение (между инвеститори) на притежаваните дялове в предприятия, в които е инвестирано, и продажби на активи (включително продажбата на активи на предприятието, в което е инвестирано, последвано от неговата ликвидация). Що се отнася до инвестициите в дялово участие, които са публично търгуеми, примерите за стратегии за освобождаване включват продажбата на инвестиции чрез частно предлагане или чрез публичния пазар. Що се отнася до инвестиции в недвижими имоти, примерите за стратегии за освобождаване включват продажбата на недвижими имоти чрез специализирани агенти за недвижими имоти или на свободния пазар.

Б85З (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие може да притежава инвестиция в друго инвестиционно предприятие, което е създадено във връзка с предприятието поради правни, регулаторни, данъчни или подобни икономически причини. В този случай инвестиционното предприятие инвеститор не е задължително да разполага със стратегия за освобождаване за тази инвестиция, при условие че инвестиционното предприятие, в което е инвестирано, притежава подходящи стратегии за освобождаване за своите инвестиции.

Печалба от инвестиции

Б85И (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Предприятието не инвестира единствено за увеличаване на стойността на капитала, за инвестиционни приходи или и за двете, ако предприятието или друг член на групата, в която участва предприятието (т.е. групата, която се контролира от предприятието майка на инвестиционното предприятие), получава или има за цел да получи други ползи от инвестициите на предприятието, които не са на разположение на други страни, които не са свързани с предприятието, в което е инвестирано. Тези ползи включват:

а) придобиване, използване, обмен или експлоатация на процеси, активи или технологии на предприятието, в което е инвестирано. Това се отнася и за предприятието или друг член на групата, които притежават непропорционални или изключителни права за придобиване на активи, технологии, продукти или услуги от всяко предприятие, в което е инвестирано; например чрез притежаване на опция за закупуване на актив от предприятие, в което е инвестирано, ако развитието на актива се счита за успешно;

б) съвместни предприятия (както са определени в МСФО 11) или други споразумения между предприятието или друг член на групата и предприятието, в което е инвестирано, за разработване, производство, пазарна реализация или предоставяне на продукти или услуги;

в) финансови гаранции или активи, предоставени от предприятието, в което е инвестирано, да служат като обезпечение за кредитни споразумения на предприятието или на друг член на групата (инвестиционното предприятие обаче си запазва правото да използва инвестициите в предприятието, в което е инвестирано, като обезпечение за някой от своите заеми);

г) опция, държана от свързано с предприятието лице, за закупуване от това предприятие или друг член на групата на дялово участие в предприятие, в което предприятието е инвестирало;

д) с изключение на посоченото в параграф 85Й, сделките между предприятието или друг член на групата и предприятието, в което е инвестирано, които:

i) са със условия, от които не могат да се ползват предприятия, които не са свързани лица с предприятието, с друг член на групата или с предприятието, в което е инвестирано;

ii) не са отчитани по справедлива стойност; или

iii) представляват значителна част от стопанската дейност на предприятието, в което е инвестирано, или на предприятието, включително стопански дейности на други предприятия в рамките на група.

Б85Й (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие може да разполага със стратегия за инвестиции в повече от едно предприятие

от същия отрасъл, пазар или географски район, за да се възползва от синергията, която увеличава стойността на капитала и дохода от инвестиции в други предприятия. Независимо от параграф Б85И, буква д) дадено предприятие не губи правото да бъде определяно като инвестиционно предприятие само защото предприятията, в които е инвестирало, търгуват помежду си.

Оценяване по справедлива стойност

Б85К (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Съществен елемент от определението за инвестиционно предприятие е, че то определя и оценява резултатите на почти всички инвестиции на базата на справедливата стойност, тъй като с използването на справедливата стойност се осигурява по-подходяща информация, отколкото например с консолидирането на неговите дъщерни предприятия или с използването на метода на собствения капитал за неговите дялове в асоциирани предприятия или съвместни предприятия. За да докаже, че отговаря на този елемент от определението, инвестиционното предприятие:

а) предоставя на инвеститорите информация за справедливата стойност и оценява повечето свои инвестиции по справедлива стойност в своите финансови отчети, когато оценяването по справедлива стойност се изисква или разрешава в съответствие с МСФО; както и

б) докладва информация по справедлива стойност чрез вътрешни източници на ключовия ръководен персонал на предприятието (както е определен в МСС 24), който използва справедливата стойност като основен критерий за оценка на резултатите от почти всички свои инвестиции и за вземане на инвестиционни решения.

Б85Л (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) За да спазва изискванията на параграф Б85К, буква а), инвестиционното предприятие:

а) избира да отчита всякакви инвестиционни имоти, като използва модела на справедливата стойност в МСС 40

Инвестиционни имоти;

б) избира освобождаването от прилагане на метода на собствения капитал по МСС 28 за своите инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия; както и

в) оценява финансовите си активи по справедлива стойност чрез използване на изискванията на МСФО 9.

Б85М (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие може да притежава някои неинвестиционни активи, като например собствеността върху седалището и свързаното с него оборудване, а също може да има финансови пасиви. Елементът от определението на инвестиционно предприятие в параграф 27, буква в), свързан с оценката по справедлива стойност, се прилага спрямо инвестициите на инвестиционното предприятие. Съответно не е необходимо

инвестиционното предприятие да оценява своите неинвестиционни активи или своите пасиви по справедлива стойност.

Характерни черти на инвестиционното предприятие

Б85Н (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) При определяне на това дали дадено предприятие отговаря на определението за инвестиционно предприятие, то преценява дали притежава характерните черти на такова предприятие (вж. параграф 28). Отсъствието на една или повече от тези характерни черти не лишава непременно предприятието от възможността да бъде определено като инвестиционно предприятие, но показва, че е необходима допълнителна преценка, за да се определи дали предприятието е инвестиционно предприятие.

Повече от една инвестиция

Б85О (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие обикновено държи няколко инвестиции, за да диверсифицира рисковете и да максимизира възвръщаемостта. Предприятието може да държи портфейл от инвестиции, пряко или косвено, например чрез притежаване на една инвестиция в друго инвестиционно предприятие, което от своя страна притежава няколко инвестиции.

Б85П (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) В някои моменти предприятието може да притежава една инвестиция. Независимо от това обаче, притежаването на една инвестиция не означава непременно, че предприятието не може да отговаря на определението за инвестиционно предприятие. Например инвестиционното предприятие може да държи само една инвестиция, когато предприятието:

а) е в началото на своята дейност и все още не е намерило подходящи инвестиции — поради това все още не е изпълнило своя инвестиционен план за придобиване на няколко инвестиции;

б) все още не е направило други инвестиции, за да замени тези, от които се е освободило;

в) е създадено, за да обедини средствата на инвеститорите в една инвестиция, когато тази инвестиция е невъзможно да бъде направена от отделните инвеститори (например, когато изискваната минимална инвестиция е твърде висока за отделния инвеститор); или

г) е в процес на ликвидация.

Повече от един инвеститор

Б85Р (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Обикновено инвестиционното предприятие има няколко инвеститора, които обединяват своите средства, за да получат достъп до услуги по управление на инвестициите и до инвестиционни възможности, с какъвто достъп те може да не разполагат поотделно. Наличието на няколко инвеститори прави по-малка вероятността предприятието или други

членове на групата, в която участва предприятието, да извличат ползи, различни от увеличаване стойността на капитала или приходи от инвестиции (вж. параграф Б85И).

Б85С (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Инвестиционното предприятие може също така да се състои от един инвеститор или да е създадено за един инвеститор, който представлява или подкрепя интересите на по-голяма група от инвеститори (например пенсионен фонд, държавен инвестиционен фонд или семеен тръст).

Б85Т (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Възможно е също така в някои случаи предприятието временно да е с един инвеститор. Например, инвестиционното предприятие може да има само един инвеститор, когато:

а) се намира в период на първично предлагане, който не е изтекъл, а предприятието активно търси подходящи инвеститори;

б) все още не е намерило подходящи инвеститори, за да замени дялови участия в собствеността, които са били обратно изкупени; или

в) е в процес на ликвидация.

Несвързани инвеститори

Б85У (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Обикновено инвестиционното предприятие има няколко инвеститора, които не са свързани лица (както са определени в МСС 24) с предприятието или други членове на групата, в която участва предприятието. Наличието на несвързани инвеститори прави по-малка вероятността предприятието или други членове на групата, в която участва то, да извличат ползи, различни от увеличаване стойността на капитала или приходи от инвестиции (вж. параграф Б85И).

Б85Ф (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Предприятието обаче може да бъде определено като инвестиционно предприятие, дори и неговите инвеститори да са свързани с предприятието. Например, инвестиционно предприятие може да учреди отделен „паралелен“ фонд за група свои служители (като например ключов ръководен персонал) или друг(и) инвеститор(и), които са свързани страни, чиито инвестиции са еднакви с инвестициите на основния инвестиционен фонд на предприятието. Този „паралелен“ фонд може да се определи като инвестиционно предприятие, въпреки че всички негови инвеститори представляват свързани страни.

Дялови участия

Б85Х (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Обикновено инвестиционното предприятие е отделно юридическо лице, без това да е задължително. Дяловите участия на инвестиционното предприятие обикновено са под формата на собствен капитал или подобни дялове (напр. партньорски дялове), на които съответстват пропорционални дялове от нетните активи на инвестиционното предприятие. Наличието

обаче на различни класове инвеститори, някои от които имат права само за конкретна инвестиция или за групи от инвестиции, или които имат различни пропорционални дялове от нетните активи, не изключва възможността предприятието да бъде инвестиционно предприятие.

Б85Ц (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Освен това, предприятие, което има значително дялово участие под формата на дълг, който в съответствие с други приложими МСФО не отговаря на определението за собствен капитал, може все пак да се определи като инвестиционно предприятие, при условие че притежателите на дълга са изложени на променлива възвръщаемост вследствие на промени в справедливата стойност на нетните активи на предприятието.

Изисквания за отчитане

Консолидационни процедури

Б86 В консолидираните финансови отчети:

а) се обединяват съответните активи, пасиви, собствен капитал, приходи, разходи и парични потоци на предприятието майка с тези на неговите дъщерни предприятия;

б) се приспада (елиминира) балансовата сума на инвестицията на предприятието майка във всяко от дъщерните предприятия, както и дела на предприятието майка в собствения капитал на всяко от дъщерните предприятия (в МСФО 3 е обяснено отчитането на всяка свързана репутация);

в) изцяло се елиминират вътрешногруповите активи и пасиви, собствен капитал, приходи, разходи и парични потоци, свързани със сделки между предприятия от групата (изцяло се елиминират печалбите или загубите в резултат от вътрешногрупови сделки, които са признати в активите, като например материални запаси и дълготрайни активи). Вътрешногруповите загуби може да означават наличие на обезценка, която трябва да бъде призната в консолидираните финансови отчети. МСС 12 Данъци върху дохода се прилага за временните разлики, които възникват вследствие на елиминирането на печалбите и загубите от вътрешногрупови сделки.

Единни счетоводни политики

Б87 Ако даден член на групата използва счетоводни политики, които се различават от възприетите в консолидираните финансови отчети за сходни сделки и събития, станали при сходни обстоятелства, при изготвянето на консолидираните финансови отчети се правят подходящи корекции във финансовите отчети на въпросния член на групата, за да се гарантира съответствието им със счетоводните политики на групата.

Оценяване

Б88 Предприятието включва приходите и разходите на дадено дъщерно предприятие в консолидираните си финансови отчети от датата, на която е придобило контрол, до датата,

на която предприятието повече не контролира дъщерното предприятие. Приходите и разходите на дъщерното предприятие се базират на стойностите на активите и пасивите, които са признати в консолидираните финансови отчети към датата на придобиване. Например даден разход за амортизация, признат в консолидирания отчет за всеобхватния доход след датата на придобиване, се базира на справедливите стойности на свързаните амортизируеми активи, признати в консолидираните финансови отчети към датата на придобиване.

Потенциални права на глас

Б89 Когато съществуват потенциални права на глас или други деривативни инструменти, съдържащи потенциални права на глас, при изготвяне на консолидираните финансови отчети делът в печалбата или загубата и промените в собствения капитал, които се разпределят на предприятието майка и неконтролиращите участия, се определя само въз основа на съществуващите дялови участия в собствеността и не отразява евентуалното упражняване или преобразуване на потенциални права на глас и други деривативни инструменти, освен когато се прилага параграф Б90.

Б90 При определени обстоятелства дадено предприятие по същество има съществуващо дялово участие в собствеността в резултат на сделка, която към момента му осигурява достъп до възвръщаемостта, свързана с дадено дялово участие в собствеността. В такъв случай при изготвяне на консолидираните финансови отчети делът, който се разпределя на предприятието майка и неконтролиращите участия, се определя, като се взема предвид евентуалното упражняване на тези потенциални права на глас и други деривативни инструменти, които към момента осигуряват достъп на предприятието до възвръщаемостта.

Б91 МСФО 9 не се прилага за дялови участия в дъщерни предприятия, които са консолидирани. Когато инструменти, които съдържат потенциални права на глас, по същество към момента осигуряват достъп до възвръщаемостта, свързана с дяловото участие в собствеността на дадено дъщерно предприятие, инструментите не са обект на изискванията на МСФО 9. Във всички останали случаи инструментите, които съдържат потенциални права на глас в дадено дъщерно предприятие, се отчитат в съответствие с МСФО 9.

Отчетна дата

Б92 Отчетните дати на финансовите отчети на предприятието майка и на неговите дъщерни предприятия, които се използват при изготвянето на консолидираните финансови отчети, трябва да са едни и същи. Когато края на отчетния период на предприятието майка е различен от този на дъщерното предприятие, за нуждите на консолидирането дъщерното предприятие изготвя допълнителна финансова информация към датата на финансовите отчети на предприятието майка, за да може последното да консолидира финансовата информация на дъщерното предприятие, освен ако това практически е невъзможно.

Б93 Ако това е практически невъзможно, предприятието майка консолидира

финансовата информация на дъщерното предприятие, като използва последните финансови отчети на дъщерното предприятие, с внесени корекции с оглед отразяване на въздействието на значимите сделки или събития, възникнали между датата на тези финансови отчети и датата на консолидираните финансови отчети. Във всички случаи разликата между датата на финансовите отчети на дъщерното предприятие и тази на консолидираните финансови отчети не трябва да е повече от три месеца, като продължителността на отчетните периоди и всяка разлика между датите на финансовите отчети трябва да бъдат едни и същи в различните периоди.

Неконтролиращи участия

Б94 Предприятието отнася печалбата или загубата и всеки компонент на друг всеобхватен доход към собствениците на предприятието майка и към неконтролиращите участия. Предприятието отнася също така общия всеобхватен доход към собствениците на предприятието майка и към неконтролиращите участия дори ако това води до дефицитно салдо на неконтролиращите участия.

Б95 Ако дадено дъщерно предприятие има в обръщение кумулативни преференциални акции, които са класифицирани като собствен капитал и се държат от неконтролиращи участия, предприятието изчислява своя дял от печалбата или загубата, след внасяне на корекции за дивидентите върху тези акции, независимо от това дали тези дивиденди са били обявени или не.

Промени в дела, притежаван от неконтролиращи участия

Б96 Когато делът на собствения капитал, притежаван от неконтролиращи участия, се промени, предприятието внася корекции в балансовите суми на контролиращите и неконтролиращите участия, за да бъдат отразени тези промени в относителните дялови участия в дъщерното предприятие. Предприятието признава директно в собствения капитал всяка разлика между сумата, с която се коригират неконтролиращите участия, и справедливата стойност на платеното или получено възнаграждение и я отнася към собствениците на предприятието майка.

Загуба на контрол

Б97 Предприятието майка може да изгуби контрол върху дадено дъщерно предприятие в две или повече споразумения (сделки). Въпреки това понякога обстоятелствата показват, че множеството споразумения се отчитат като една единствена сделка. При определянето дали споразуменията да бъдат отчетени като една единствена сделка предприятието майка взема предвид всички условия на споразуменията и техните икономически въздействия. Едно или повече от следните положения означават, че предприятието майка отчита множество споразумения като една единствена сделка:

- а) те са сключени по едно и също време или с общ замисъл;
- б) те сформират една единствена сделка, предназначена да постигне цялостен търговски ефект;

в) възникването на едно споразумение зависи от възникването на поне още едно друго споразумение;

г) едно споразумение, разглеждано само по себе си, не е икономически обосновано, но е икономически обосновано, разглеждано заедно с другите споразумения. Пример за това е, когато дадена продажба на акции е извършена под пазарната цена и е компенсирана с последваща продажба на цена над пазарната.

Б98 Ако предприятието майка изгуби контрол върху дадено дъщерно предприятие, то:

а) отписва:

i) активите (включително всякаква репутация) и пасивите на дъщерното предприятие по тяхната балансова сума към датата, на която контролът е изгубен; както и

ii) балансовата сума на всички неконтролиращи участия в бившето дъщерно предприятие към датата, на която контролът е изгубен (включително всякакви компоненти на друг всеобхватен доход, относим към тях);

б) признава:

i) справедливата стойност на полученото плащане, ако има такова, от сделката, събитието или обстоятелствата, които са довели до загубата на контрол;

ii) ако сделката, събитието или обстоятелствата, които са довели до загубата на контрол, включва разпределение на акции на дъщерното предприятие между собствениците в качеството им на собственици - това разпределение; както и

iii) всяка инвестиция, задържана в бившето дъщерно предприятие, по справедлива стойност към датата, на която контролът е изгубен;

в) прекласифицира към печалбата или загубата или прехвърля директно в неразпределената печалба, ако това се изисква в съответствие с други МСФО, сумите, признати в друг всеобхватен доход във връзка с дъщерното предприятие на базата, описана в параграф Б99;

г) признава всяка разлика, появила се в резултат като печалба или загуба в печалбата или загубата, относима към предприятието майка.

Б99 Ако предприятието майка изгуби контрол върху дъщерно предприятие, предприятието майка отчита всички суми, признати преди това в друг всеобхватен доход по отношение на това дъщерно предприятие, на същата база, както би било необходимо, ако предприятието майка директно се е било освободило от съответните активи или пасиви. Следователно, ако печалба или загуба, признати преди това в друг всеобхватен доход, бъдат прекласифицирани към печалба или загуба от освобождаването от свързаните активи или пасиви, предприятието майка прекласифицира печалбата или загубата от

собствен капитал към печалба или загуба (като корекция от прекласификация), когато изгуби контрол върху дъщерното предприятие. Ако преоценъчният резерв, признат преди това в друг всеобхватен доход, бъде прехвърлен директно към неразпределената печалба от освобождаването от актива, предприятието майка прехвърля преоценъчния актив директно към неразпределената печалба, когато изгуби контрол върху дъщерното предприятие.

ОТЧИТАНЕ НА ПРОМЯНА НА СТАТУТА НА ИНВЕСТИЦИОННОТО ПРЕДПРИЯТИЕ

Б100 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Когато предприятието престава да бъде инвестиционно предприятие, то прилага МСФО 3 към всяко дъщерно предприятие, което преди това е било оценен по справедлива стойност чрез печалба или загуба в съответствие с параграф 31. Датата на придобиване се приема за датата на промяна на статута; Справедливата стойност на дъщерното предприятие към приетата дата на придобиване представлява прехвърленото прието възнаграждение при оценяването на репутацията или печалбата от изгодна покупка, което възниква от придобиването. Всички дъщерни предприятия се консолидират в съответствие с параграфи 19 — 24 от настоящия МСФО от датата на промяната в статута.

Б101 (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Когато предприятието става инвестиционно предприятие, то престава да консолидира своите дъщерни предприятия от датата на промяната на статута с изключение на дъщерните предприятия, които продължават да бъдат консолидирани в съответствие с параграф 32. Инвестиционното предприятие прилага изискванията на параграфи 25 и 26 към онези дъщерни предприятия, които престава да консолидира, все едно инвестиционното предприятие е изгубило контрол върху тези дъщерни предприятия на тази дата.

Допълнение В

Дата на влизане в сила и преходни разпоредби

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО и е със същата сила като останалите части от МСФО.

Дата на влизане в сила

В1 Предприятието прилага настоящия МСФО за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. По-ранното прилагане се разрешава. Ако предприятието прилага настоящия МСФО по-рано, то оповестява този факт и същевременно прилага МСФО 11, МСФО 12, МСС 27 Индивидуални финансови отчети и МСС 28 (изменен през 2011 г.).

В1А. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) С Консолидирани финансови отчети, съвместни предприятия и оповестяване на дялови участия в други предприятия: Насоки за преминаване към прилагането (изменения на МСФО 10, МСФО 11 и МСФО 12), издадени през юни 2012 г., бяха изменени параграфи В2-В6 и бяха добавени параграфи В2А-В2Б, В4А-В4В, В5А и В6А-В6Б. Предприятието прилага тези изменения

за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. Ако предприятието прилага МСФО 10 за по-ранен период, измененията се прилагат за този по-ранен период.

В1Б (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) С Инвестиционни предприятия (изменения на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 27), издадени на 12 октомври 2012 г., бяха изменени параграфи 2, 4, В2А, В6А и допълнение А и бяха добавени параграфи 27 — 33, Б85А – Б85Ц, Б100 – Б101 и В3А – В3Е. Предприятията прилагат тези изменения за годишни периоди започващи на или след 1 януари 2014 г. Възможно е и по-ранно прилагане. Ако дадено предприятие прилага тези изменения по-рано, то оповестява този факт и прилага едновременно всички изменения, включени в Инвестиционни предприятия.

В1Г (Нов - Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) С „Инвестиционни предприятия: прилагане на изключението от изискването за консолидация" (изменения на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 28), издадено през декември 2014 г., бяха изменени параграфи 4, 32, Б85В, Б85Д и В2А и добавени параграфи 4А и 4Б. Предприятието прилага тези изменения за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2016 година. Разрешава се по-ранно прилагане. Ако предприятието прилага тези изменения за по-ранен период, то оповестява този факт.

Преходни разпоредби

В2 (Изм. - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Предприятието прилага настоящия МСФО със задна дата в съответствие с МСС 8 Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки с изключение на случаите, предвидени в параграфи В2А-В6.

В2А (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013, изм. - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013, Регламент (ЕО) № 2016/1703, ОВ L 257, 23/09/2016) Без да се засягат изискванията на параграф 28 от МСС 8, когато настоящият МСФО се прилага за първи път, и, ако по-късно, когато измененията „Инвестиционни предприятия" и „Инвестиционни предприятия: прилагане на изключението от изискването за консолидация" на настоящия МСФО се прилагат за първи път, предприятието представя само количествената информация, която се изисква от параграф 28, буква е) от МСС 8, за годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане на настоящия МСФО („непосредствено предхождащ период"). Предприятието може също, но не е задължено, да представи тази информация за текущия период или за по-ранни сравнителни периоди.

В2Б. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) За целите на настоящия МСФО датата на първоначалното прилагане е началото на годишния отчетен период, за който настоящият МСФО се прилага за първи път.

В3. (Изм. - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Към датата на първоначалното прилагане предприятието не е задължено да прави корекции в преходното отчитане на своето участие в:

а) предприятия, които са консолидирани към тази дата в съответствие с МСС 27 Консолидирани и индивидуални финансови отчети и ПКР 12 Консолидация - предприятия със специално предназначение, и продължават да се консолидират в съответствие с настоящия МСФО; или

б) предприятия, които не са консолидирани към тази дата в съответствие с МСС 27 и ПКР 12, и продължават да не се консолидират в съответствие с настоящия МСФО.

В3А (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Към датата на първоначалното прилагане предприятието оценява дали представлява инвестиционно предприятие въз основа на фактите и обстоятелствата, които са налице към тази дата. Ако към датата на първоначалното прилагане предприятието заключи, че представлява инвестиционно предприятие, то прилага изискванията на параграфи В3Б – В3Е вместо параграфи В5 – В5А.

В3Б (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) С изключение на всяко дъщерно предприятие, което е консолидирано в съответствие с параграф 32 (към което се прилагат параграфи В3 и В6 или параграфи В4—В4В, в зависимост от случая), инвестиционното предприятие оценява инвестицията си във всяко дъщерно предприятие по справедлива стойност в печалбата или загубата, все едно изискванията на настоящия МСФО винаги са били в сила. Инвестиционното предприятие коригира със задна дата както годишния период, който предхожда непосредствено датата на първоначално прилагане, така и собствения капитал в началото на непосредствено предхождащия период за всяка разлика между:

а) предишната балансова стойност на дъщерното предприятие; и

б) справедливата стойност на инвестицията на инвестиционното предприятие в дъщерното предприятие.

Кумулативната сума на всички корекции на справедливата стойност, които преди са били признати в друг всеобхватен доход, се прехвърлят към неразпределената печалба в началото на годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане.

В3В (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Преди датата на приемането на МСФО 13 Оценяване по справедлива стойност инвестиционното предприятие използва справедливите стойности, които преди това са отчитани пред инвеститорите или пред ръководството, ако тези стойности представляват стойността, за която инвестицията е можело да бъде разменена между информирани и желаещи страни в сделка при справедливи пазарни условия на датата на оценката.

В3Г (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Ако оценяването на инвестиция в дъщерно предприятие в съответствие с параграфи В3Б – В3В е неприложимо (както е определено в МСС 8), инвестиционното предприятие прилага изискванията на настоящия МСФО в началото на най-ранния период, за който прилагането на параграфи В3Б – В3В е възможно, който може да бъде текущият период. Инвеститорът коригира със

задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане, освен ако началото на най-ранния период, за който прилагането на настоящия параграф е практически осъществимо, е текущият период. В този случай корекцията на собствения капитал се признава в началото на текущия период.

ВЗД (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Ако инвестиционното предприятие се е освободило от инвестицията в дъщерно предприятие или е изгубило контрол над нея преди датата на първоначалното прилагане на настоящия МСФО, от инвестиционното предприятие не се изисква да направи корекции в предходното отчитане за това дъщерно предприятие.

ВЗЕ (Нов - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Ако предприятието прилага измененията Инвестиционни предприятия за период, по-късен от прилагането за първи път на МСФО 10, позоваванията „дата на първоначално прилагане“ в параграфи ВЗА – ВЗД се четат като „началото на годишния отчетен период, за който измененията в Инвестиционни предприятия (изменения на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 27), издадени през октомври 2012 г., се прилагат за първи път.“

В4. (Изм. - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Ако към датата на първоначалното прилагане инвеститорът реши да консолидира дадено предприятие, в което е инвестирано, което не е консолидирано в съответствие с МСФО 27 и ПКР 12, инвеститорът:

а) ако предприятието, в което е инвестирано, е бизнес (съгласно дефиницията в МСФО 3 Бизнес комбинации), оценява активите, пасивите и неконтролиращите дялови участия в споменатото предприятие, което преди това не е било консолидирано, все едно предприятието, в което е инвестирано, е било консолидирано (и следователно е приложило отчитане на придобиване в съответствие с МСФО 3), считано от датата, на която инвеститорът е придобил контрол върху споменатото предприятие въз основа на изискванията на настоящия МСФО. Инвеститорът коригира със задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане. Когато датата на придобиване на контрол е преди началото на непосредствено предхождащия период, инвеститорът признава като корекция на собствения капитал към началото на непосредствено предхождащия период всяка разлика между:

- i) стойността на признатите активи, пасиви и неконтролиращи дялови участия; и
- ii) предишната балансова сума на участието на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано.

б) ако предприятието, в което е инвестирано, не е бизнес (съгласно дефиницията в МСФО 3), оценява активите, пасивите и неконтролиращите дялови участия в споменатото предприятие, което преди това не е било консолидирано, все едно предприятието, в което е инвестирано, е било консолидирано (като прилага метода на придобиване, описан в МСФО 3, без да признава никаква репутация за предприятието, в което е инвестирано), считано от датата, на която инвеститорът е придобил контрол върху споменатото предприятие въз основа на изискванията на настоящия МСФО. Инвеститорът коригира със

задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане. Когато датата на придобиване на контрол е преди началото на непосредствено предхождащия период, инвеститорът признава като корекция на собствения капитал към началото на непосредствено предхождащия период всяка разлика между:

- i) стойността на признатите активи, пасиви и неконтролиращи дялови участия; и
- ii) предишната балансова сума на участието на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано.

В4А. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Ако оценяването в съответствие с параграф В4, букви а) или б) на активите, пасивите и неконтролиращите дялови участия на предприятието, в което е инвестирано, не е практически осъществимо (съгласно определеното в МСС 8), инвеститорът:

а) ако предприятието, в което е инвестирано, е бизнес, прилага изискванията на МСФО 3, считано от датата, която се счита за дата на придобиване. Датата, която се счита за дата на придобиване, е началото на най-ранния период, за който прилагането на параграф В4, буква а) е практически осъществимо, което може да е текущият период;

б) ако предприятието, в което е инвестирано, не е бизнес, прилага метода на придобиване, описан в МСФО 3, без да признава никаква репутация от предприятието, в което е инвестирано, считано от датата, която се счита за дата на придобиване. Датата, която се счита за дата на придобиване, е началото на най-ранния период, за който прилагането на параграф В4, буква б) е практически осъществимо, което може да е текущият период.

Инвеститорът коригира със задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане, освен ако началото на най-ранния период, за който прилагането на настоящия параграф е практически осъществимо, е текущият период. Когато датата, която се счита за дата на придобиване, е преди началото на непосредствено предхождащия период, инвеститорът признава като корекция на собствения капитал към началото на непосредствено предхождащия период всяка разлика между:

- в) стойността на признатите активи, пасиви и неконтролиращи дялови участия; и
- г) предишната балансова сума на участието на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано.

Ако най-ранният период, за който прилагането на настоящия параграф е практически осъществимо, е текущият период, корекцията на собствения капитал се признава към началото на текущия период.

В4Б. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Когато инвеститорът прилага параграфи В4-В4А и датата на придобиване на контрол в съответствие с настоящия МСФО е след датата на влизане в сила на МСФО 3, изменен през 2008 г. (МСФО 3 (2008 г.), позоваването на МСФО 3 в параграфи В4 и В4А се счита за позоваване

на МСФО 3 (2008 г.) Ако контролът е придобит преди датата на влизане в сила на МСФО 3 (2008 г.), инвеститорът прилага МСФО 3 (2008 г.) или МСФО 3 (издаден през 2004 г.).

В4В. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Когато инвеститорът прилага параграфи В4-В4А и датата на придобиване на контрол в съответствие с настоящия МСФО е след датата на влизане в сила на МСС 27, изменен през 2008 г. (МСС 27 (2008 г.)), инвеститорът прилага изискванията на настоящия МСФО за всички периоди, за които предприятието, в което е инвестирано, е консолидирано със задна дата в съответствие с параграфи В4-В4А. Ако контролът е придобит преди датата на влизане в сила на МСС 27 (2008 г.), инвеститорът прилага:

а) изискванията на настоящия МСФО за всички периоди, за които предприятието, в което е инвестирано, е консолидирано със задна дата в съответствие с параграфи В4-В4А; или

б) изискванията на версията на МСС 27, издадена през 2003 г. (МСС 27 (2003 г.)), за периодите преди датата на влизане в сила на МСС 27 (2008 г.) и изискванията на настоящия МСФО за периодите след тази дата.

В5. (Изм. - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Ако към датата на първоначалното прилагане инвеститорът реши да не консолидира повече дадено предприятие, в което е инвестирано, което е било консолидирано в съответствие с МСС 27 и ПКР 12, инвеститорът оценява своето дялово участие в споменатото предприятие на сумата, на която то би било оценено, ако изискванията на настоящия МСФО са били в сила, когато инвеститорът се е обвързал (но не е придобил контрол в съответствие с настоящия МСФО) с предприятието, в което е инвестирано, или е изгубил контрол върху него. Инвеститорът коригира със задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане. Когато датата, на която инвеститорът се е обвързал (но не е придобил контрол в съответствие с настоящия МСФО) с предприятието, в което е инвестирано, или е изгубил контрол върху него, е преди началото на непосредствено предхождащия период, инвеститорът признава като корекция на собствения капитал към началото на непосредствено предхождащия период всяка разлика между:

а) предишната балансова стойност на активите, пасивите и неконтролиращите дялови участия; и

б) признатата сума на дяловото участие на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано.

В5А. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Ако оценяването в съответствие с параграф В5 на дяловото участие в предприятието, в което е инвестирано, не е практически осъществимо (съгласно определеното в МСС 8), инвеститорът прилага изискванията на настоящия МСФО към началото на най-ранния период, за който прилагането на параграф В5 е практически осъществимо, което може да е текущият период. Инвеститорът коригира със задна дата годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане, освен ако началото на най-ранния

период, за който прилагането на настоящия параграф е практически осъществимо, е текущият период. Когато датата, на която инвеститорът се е обвързал (но не е придобил контрол в съответствие с настоящия МСФО) с предприятието, в което е инвестирано, или е изгубил контрол върху него, е преди началото на непосредствено предхождащия период, инвеститорът признава като корекция на собствения капитал към началото на непосредствено предхождащия период всяка разлика между:

а) предишната балансова стойност на активите, пасивите и неконтролиращите дялови участия; и

б) признатата сума на дяловото участие на инвеститора в предприятието, в което е инвестирано.

Ако най-ранният период, за който прилагането на настоящия параграф е практически осъществимо, е текущият период, корекцията на собствения капитал се признава към началото на текущия период.

В6 (Изм. - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Параграфи 23, 25, Б94 и Б96-Б99 представляват изменения на МСС 27, извършени през 2008 г., които са пренесени в МСФО 10. С изключение на случаите, когато дадено предприятие прилага параграф В3, или е задължено да прилага параграфи В4-В5А, предприятието прилага изискванията на споменатите параграфи, както следва:

а) предприятието не преизчислява никакво разпределение на печалби или загуби за отчетни периоди преди да е приложило изменението в параграф Б94 за първи път;

б) изискванията на параграфи 23 и Б96 за отчитане на промени в дяловите участия в собствеността на дадено дъщерно предприятие след получаване на контрол не се прилагат за промени, възникнали преди предприятието да е приложило тези изменения за първи път;

в) предприятието не преизчислява балансовата сума на дадена инвестиция в бивше дъщерно предприятие, ако е изгубило контрола преди да е приложило измененията на параграфи 25 и Б97-Б99 за първи път. Освен това предприятието не преизчислява никаква печалба или загуба във връзка със загубата на контрол върху дадено дъщерно предприятие, възникнала преди да е приложило за първи път измененията в параграфи 25 и Б97-Б99.

Позовавания на "непосредствено предхождащия период"

В6А. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013, изм. - Регламент (ЕО) № 1174/2013, ОВ L 312, 21/11/2013) Без да се засягат позоваванията в параграфи В3Б—В5А на годишния период, непосредствено предхождащ датата на първоначалното прилагане („непосредствено предхождащия период“), предприятието може също, но не е задължено, да представи коригирана сравнителна информация за представени по-ранни периоди. Ако предприятието не представи коригирана сравнителна информация за представени по-ранни периоди, всички позовавания на „непосредствено предхождащия период“ в

параграфи В3Б—В5А се четат като „най-ранния представен коригиран сравнителен период“.

В6Б. (Нов - Регламент (ЕО) № 313/2013, ОВ L 95, 05/04/2013) Ако дадено предприятие представи некоригирана сравнителна информация за по-ранни периоди, то ясно обозначава информацията, която не е коригирана, декларира, че тя е изготвена въз основа на други критерии и обяснява тези критерии.

Позовавания на МСФО 9

В7 Ако предприятието прилага настоящия МСФО, но все още не прилага МСФО 9, всяко позоваване в настоящия МСФО на МСФО 9 се счита за позоваване на МСС 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване.

Оттегляне на други МСФО

В8 Настоящият МСФО замества изискванията на МСС 27 (изменен през 2008 г.), които се отнасят до консолидираните финансови отчети.

В9 Настоящият МСФО замества също така ПКР 12 Консолидация - предприятия със специално предназначение.

Виж:

- МСФО 10 Консолидирани финансови отчети - тема от семинар.